

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2023/1809 HATÁROZATA

(2023. szeptember 14.)

a nedvszívó higiéniai termékek és az újrahasználatos menstruációs kelyhek uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó kritériumok megállapításáról

(az értesítés a C(2023) 6024. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az uniós öko címkéről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (2) bekezdésére,

az Európai Unió öko címkézésért felelős bizottságával folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A 66/2010/EK rendelet értelmében uniós öko címké ítéhető oda az életciklusuk során csökkentett környezeti hatást kifejtő termékeknek.
- (2) A 66/2010/EK rendelet értelmében az uniós öko címké odaítélésére vonatkozó konkrét kritériumokat termékcsoportonként kell megállapítani.
- (3) A „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoport vonatkozásában az uniós öko címké odaítélésére vonatkozó kritériumokat, valamint a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeket a 2014/763/EU bizottsági határozat ⁽²⁾ állapította meg. E kritériumok és követelmények érvényességi idejét az (EU) 2018/1590 bizottsági határozat ⁽³⁾ 2023. december 31-ig meghosszabbította.
- (4) Annak érdekében, hogy a kritériumok jobban tükrözzék az érintett termékcsoporttal kapcsolatos bevált piaci gyakorlatot, továbbá figyelemmel a szakpolitika fejleményekre, az egyre szélesebb körű elterjedés jövőbeli eshetőségére, valamint a fenntartható termékek iránti piaci keresletre, helyénvaló új kritériumokat megállapítani a nedvszívó higiéniai termékekre. Ebben az összefüggésben a potenciálisan növekvő piac jellemezte fenntartható alternatívaként szolgáló újrahasználatos menstruációs kelyhekre is helyénvaló meghatározni a vonatkozó kritériumokat.
- (5) Az uniós öko címké célravezetőségét vizsgáló, 2017. június 30-i jelentés ⁽⁴⁾, amely a 66/2010/EK rendelet végrehajtását tekintette át, megállapította, hogy az uniós öko címké esetében egy stratégiaibb megközelítést kell kialakítani, amely adott esetben magában foglalja az egymással rokon termékcsoportok összekapcsolását is.
- (6) E megállapítással összhangban és az Európai Unió öko címkézésért felelős bizottságával folytatott konzultációt követően helyénvaló ugyanazon határozatban a „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoportot az „újrahasználatos menstruációs kelyhek” termékcsoporthoz kapcsolni, mivel a két termékcsoport rendeltetése megegyezik.

⁽¹⁾ HL L 27., 2010.1.30., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2014/763/EU határozata (2014. október 24.) a nedvszívó higiéniai termékek uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 320., 2014.11.6., 46. o.).

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2018/1590 határozata (2018. október 19.) a 2012/481/EU, a 2014/391/EU, a 2014/763/EU és a 2014/893/EU határozatok az egyes termékekre vonatkozó uniós öko címké odaítélésével kapcsolatos ökológiai kritériumok érvényességi időtartama, valamint a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelmények tekintetében történő módosításáról (HL L 264., 2018.10.23., 24. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az uniós öko címkéről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásának felülvizsgálatáról (COM(2017) 355 final).

- (7) A 66/2010/EK rendelettel összhangban az uniós öko címke nem ítéhető oda semmilyen típusú orvostechnikai eszköznek, beleértve az (EU) 2017/745 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ meghatározott eszközöket is.
- (8) A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó, 2020. március 11-én elfogadott új cselekvési terv ⁽⁶⁾ előírja, hogy a tartósságra, az újrafeldolgozhatóságra és az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó követelmények szisztematikusabban épüljenek be az uniós öko címke odaítélésére vonatkozó kritériumokba.
- (9) A nedvszívó higiéniai termékek és az újrahasználatos menstruációs kelyhek esetében az uniós öko címke odaítélésére vonatkozó felülvizsgált kritériumok célja, hogy népszerűsítsék az olyan termékeket, amelyek életciklusuk alatt korlátozott környezeti hatást fejtenek ki, és amelyeket anyag- és energiahatékony eljárásokkal állítanak elő. Az uniós öko címke odaítélésére vonatkozó felülvizsgált kritériumok elsősorban olyan termékek népszerűsítését szolgálják, amelyek az előállítás során a vízbe és a levegőbe történő kibocsátás tekintetében korlátozott hatást fejtenek ki, amelyek fenntartható gazdálkodást folytató erdőkből származó nyersanyagokat használnak fel, és amelyek megfelelnek a káros anyagokra vonatkozó szigorú követelményeknek. Ezenkívül a körforgásosabb gazdaságra való átállás elősegítése érdekében a kritériumok a műanyagcsomagolás alternatívájaként lehetőség szerint előmozdítják a papír- és/vagy kartoncsomagolás használatát, valamint az újrafeldolgozott tartalmú és könnyen újrafeldolgozható csomagolást.
- (10) Az egyszer használatos termékek alternatívájaként a piacon egyre elterjedtebbek a textilből készült újrahasználatos termékek. A nedvszívó higiéniai termékek és az újrahasználatos menstruációs kelyhek uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó felülvizsgált kritériumok nem érintik a textilből készült újrahasználatos alternatívákat, mivel azok környezeti szempontból kritikus pontjai és ökológiai kritériumai a tervek szerint külön vizsgálat tárgyát fogják képezni a textiltermékek uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozóan a 2014/350/EU bizottsági határozatban ⁽⁷⁾ megállapított kritériumok felülvizsgálata céljából.
- (11) A termékcsoportok innovációs ciklusára tekintettel az új kritériumoknak, valamint a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeknek 2029. december 31-ig célszerű érvényben maradniuk.
- (12) A jogbiztonság érdekében a 2014/763/EU határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- (13) Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre az új kritériumokhoz és követelményekhez igazodó termékváltoztatások végrehajtására, átmeneti időszakot kell biztosítani azon gyártók számára, amelyeknek a termékei a 2014/763/EU határozatban előírt kritériumok alapján kapták meg a nedvszívó higiéniai termékekre vonatkozó uniós öko címkét. E határozat elfogadását követően a nedvszívó higiéniai termékek gyártói számára korlátozott ideig azt is lehetővé kell tenni, hogy kérelmeiket akár a 2014/763/EU határozatban megállapított kritériumok, akár az e határozatban megállapított új kritériumok alapján nyújtsák be. Egy átmeneti időszakra a 2014/763/EU határozatban megállapított kritériumok alapján odaítélt uniós öko címkek használatát is lehetővé kell tenni.
- (14) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 66/2010/EK rendelet 16. cikkével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoport a textiltermékek kivételével magában foglal minden olyan árucikket, amelynek rendeltetése emberi testnedvek, például vizelet, széklet, verejték, menstruációs folyadék vagy tej felszívása és megtartása. A „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoport a magánhasználatra és az üzleti célú felhasználásra szánt termékeket egyaránt magában foglalja.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechnikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv (COM(2020) 98 final), (HL C 364., 2020.10.28., 94. o.).

⁽⁷⁾ A Bizottság 2014/350/EU határozata (2014. június 5.) a textiltermékek uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 174., 2014.6.13., 45. o.).

(2) A „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoporthoz nem tartoznak bele az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó termékek.

2. cikk

(1) Az „újrahasználható menstruációs kelyhek” termékcsoporthoz magában foglalja a testen belül viselt, szilikonból vagy más elasztomerekből készült újrahasználható rugalmas kelyheket vagy záróelemeket, amelyek rendelkezése a menstruációs folyadék összegyűjtése és megtartása.

(2) Az „újrahasználható menstruációs kelyhek” termékcsoporthoz nem tartoznak bele az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó termékek.

3. cikk

(1) Egy terméknek abban az esetben ítéltethető oda a „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoporthoz vonatkozó, a 66/2010/EK rendelet szerinti uniós öko címké, ha az e határozat 1. cikkében foglalt fogalom meghatározás alapján beletartozik a szóban forgó termékcsoporthoz, és megfelel az e határozat I. mellékletében megállapított vonatkozó kritériumoknak, valamint kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeknek.

(2) Egy terméknek abban az esetben ítéltethető oda az „újrahasználható menstruációs kelyhek” termékcsoporthoz vonatkozó, a 66/2010/EK rendelet szerinti uniós öko címké, ha az e határozat 2. cikkében foglalt fogalom meghatározás alapján beletartozik a szóban forgó termékcsoporthoz, és megfelel az e határozat II. mellékletében megállapított vonatkozó kritériumoknak, valamint kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeknek.

4. cikk

A „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoporthoz és az „újrahasználható menstruációs kelyhek” termékcsoporthoz uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó kritériumok, valamint a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelmények 2029. december 31-ig érvényesek.

5. cikk

(1) A „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoporthoz adminisztratív célból rendelt kódszám: „047”.

(2) Az „újrahasználható menstruációs kelyhek” termékcsoporthoz adminisztratív célból rendelt kódszám: „055”.

6. cikk

A 2014/763/EU határozat hatályát veszti.

7. cikk

(1) A 2014/763/EU határozatban meghatározott „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoporthoz vonatkozóan az e határozat alkalmazásának kezdőnapja előtt benyújtott, uniós öko címké iránti kérelmeket a 2014/763/EU határozatban megállapított feltételek szerint kell elbírálni.

(2) A „nedvszívó higiéniai termékek” termékcsoporthoz tartozó termékekre vonatkozóan az e határozat alkalmazásának kezdőnapján vagy az attól számított két hónapon belül benyújtott, uniós öko címké iránti kérelmeket a kérelmező alapozhatja akár az e határozatban, akár a 2014/763/EU határozatban megállapított kritériumokra, és a bírálatot is az adott kritériumok szerint kell végezni.

(3) A 2014/763/EU határozatban megállapított kritériumok szerint elbírált kérelmek alapján odaítélt uniós öko címké engedélyek e határozat alkalmazásának kezdőnapjától számítva 12 hónapig használhatók.

8. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Ezt a határozatot 2023. szeptember 21-től kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben, 2023. szeptember 14-én.

a Bizottság részéről
Virginijus SINKEVIČIUS
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

A nedvszívó higiéniai termékek uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó kritériumok

Az uniós öko címké odaítélésére vonatkozó kritériumok célja elismerni a piacon elérhető legjobb környezeti teljesítményt felmutató nedvszívó higiéniai termékeket. A kritériumok az e termékek életciklusához kapcsolódó fő környezeti hatásokra összpontosítanak, és támogatják a gazdaság körforgásos jellegét.

Értékelési és ellenőrzési követelmények

Ahhoz, hogy egy adott terméknek odaítéljék az uniós öko címkét, a terméknek minden egyes követelménynek meg kell felelnie. A kérelmezőnek írásban kell megerősítenie, hogy valamennyi kritérium teljesül.

Minden kritériumhoz konkrét értékelési és ellenőrzési követelmények tartoznak.

Ha a kérelmezőnek a kritériumoknak való megfelelés igazolására nyilatkozatokat, dokumentumokat, elemzéseket, vizsgálati jegyzőkönyveket vagy egyéb bizonyítékot kell benyújtania, azok az esetnek megfelelően származhatnak a kérelmezőtől és/vagy annak beszállítójától (beszállítóitól).

Az illetékes testületeknek előnyben kell részesíteniük a vizsgálo- és kalibrálólaboratóriumokra vonatkozó harmonizált szabvány szerint akkreditált szervezetek által kiállított tanúsítványokat, valamint a termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó harmonizált szabvány szerint akkreditált szervezetek által kiállított igazolásokat.

Adott esetben az egyes kritériumok tekintetében a megadott vizsgálati módszerektől eltérő vizsgálati módszerek is alkalmazhatók, amennyiben a kérelmet elbíráló illetékes testület elfogadja azok egyenértékűségét.

Az illetékes testületek szükség szerint igazoló dokumentumokat kérhetnek, illetve független ellenőrzéseket vagy helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek.

Az uniós öko címkés termékek beszállítóiban vagy gyártási helyszíneiben bekövetkező változásokról értesíteni kell az illetékes testületeket, valamint igazoló adatokat kell a rendelkezésükre kell bocsátani a kritériumoknak való folytatólagos megfelelés ellenőrzéséhez.

Az uniós öko címké odaítélésének előfeltétele, hogy a termék megfeleljen azon ország vagy országok valamennyi vonatkozó jogi követelményének, ahol a terméket forgalmazni kívánják. A kérelmezőnek nyilatkozatot kell tennie arról, hogy a termék megfelel ennek a feltételnek.

Az uniós öko címké iránti kérelemmel együtt a következő információkat kell benyújtani:

- a) a termék leírása, beleértve az egyes termékegységek tömegét és a termék össztömegét;
- b) a fogyasztói csomagolás leírása, beleértve adott esetben annak össztömegét;
- c) a gyűjtőcsomagolás leírása, beleértve adott esetben annak össztömegét;
- d) a különálló alkotóelemek leírása, beleértve azok tömegét;
- e) a termékben felhasznált alkotóelemek, anyagok és vegyületek, ezek mindegyikének tömege és adott esetben CAS-száma.

E melléklet alkalmazásában:

1. „adalékanyagok”: az alkotóelemekhez, az anyagokhoz vagy a végtermékhez a termék egyes jellemzőinek javítása vagy megőrzése érdekében hozzáadott anyagok;
2. „bioalapú műanyag”: gyártási alapanyagként bioalapú nyersanyagokból előállított műanyag. Míg a hagyományos műanyagok fosszilis erőforrásokból (olajból és földgázból) készülnek, a bioalapú műanyagok alapanyaga a biomassza. A biomassza jelenleg főként olyan növényekből származik, amelyeket kifejezetten a fosszilis erőforrások helyettesítésére szolgáló alapanyagként termesztnek – ilyen például a cukornád, egyes gabonanövények, olajnövények vagy nem élelmezési célú források, például a fa. A biomassza egyéb forrásai a szerves hulladékok és melléktermékek, például a használt sütőolaj, a kipréselt cukornád és a tallolaj. A műanyagok készülhetnek részben vagy egészben bioalapú nyersanyagokból. A bioalapú műanyagok biológiailag lebonthatók és biológiailag nem lebonthatók is lehetnek;
3. „cellulózpép”: főként cellulózból álló szálanyag, amelyet lignocellulóztartalmú anyagok pépesítő és/vagy fehérítő vegyi anyagok egy vagy több vizes oldatával való kezelésével állítanak elő;

4. „alkotóelem”: egy vagy több olyan anyag és vegyipari termék, amelyek együttesen biztosítják a nedvszívó higiéniai termék valamely kívánt funkcióját; ilyen például a nedvszívó mag, az öntapadó csík vagy a külső záróréteg;
5. „kompozit csomagolás”: két vagy több különböző, egymástól kézzel szétválaszthatatlan anyagból álló, és ezért egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képező csomagolási egység, a címkékhez, záróelemekhez és lezárásokhoz használt anyagok kivételével;
6. „gyűjtőcsomagolás”, más néven másodlagos csomagolás: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy meghatározott számú értékesítési egységet foglaljon magában az értékesítési helyen, akár a fogyasztó részére értékesítik ezeket az egységeket ilyen formában, akár csak a polcok feltöltésére szolgálnak az értékesítési helyen, akár készlet-nyilvántartási vagy forgalmazási egységet képeznek, és amelyet a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül el lehet távolítani;
7. „szennyeződés”: a termelésből – beleértve a nyersanyagok termelését is – származó maradványanyagok, szennyező anyagok stb., amelyek a nyersanyagban/összetevőben és/vagy a (végtermékben vagy annak valamely alkotóelemében használt) vegyipari termékben kevesebb mint 100 ppm (0,0100 tömegszázalék, 100 mg/kg) koncentrációban található meg;
8. „összetevő”: a (végtermékben vagy annak valamely alkotóelemében használt) vegyipari termékben található valamennyi anyag, beleértve a nyersanyagokban található adalékanyagokat (pl. tartósítószerket és stabilizátorokat). Az összetevőkből stabil gyártási körülmények között ismertem felszabaduló anyagok (pl. formaldehid és arilamin) szintén összetevőknek tekintendők;
9. „mesterséges cellulózsálak”, más néven regenerált szálak: nyersanyagcellulózból előállított szálak, ideértve a viszkóz-, a modál-, a lyocell-, a kupro- és a triacetátszálakat;
10. „anyagok”: a nedvszívó higiéniai termék különböző alkotóelemeit alkotó anyagok, mint például a pelyhesített cellulóz, a pamut vagy a polipropilén (PP);
11. „csomagolás”: bármilyen anyagból készült tárgyak, amelyek termékek tárolására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására szolgálnak, és amelyek funkciójuk, anyaguk és kialakításuk alapján különböző csomagolási formákra oszthatók fel, beleértve a következőket:
 - a) olyan tárgyak, amelyek a termék tárolásához, megtámasztásához vagy megóvásához szükségesek annak teljes élettartama során, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szánunk;
 - b) az a) pontban említett valamely tárgy azon alkotóelemei és kiegészítő elemei, amelyek a tárgy szerves részét képezik;
 - c) az a) pontban említett tárgy kiegészítő elemei, amelyek közvetlenül a termékre vannak rögzítve vagy ahhoz vannak kapcsolva, és csomagolási funkciót látnak el, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szánunk; stb.;
12. „műanyagok”: az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikkének 5. pontja értelmében vett polimerek, amelyekhez esetleg adalékanyagokat vagy egyéb anyagokat adtak, és amelyek a végtermék és/vagy a csomagolás fő szerkezeti alkotóelemeként funkcionálhatnak, kivéve a kémiaiailag nem módosított természetes polimereket;
13. „polimer”: monomer egységek egy vagy több típusának sorozatával jellemzett molekulákból álló anyag. Az ilyen molekulák széles molekulatömeg-tartományban oszlanak el, amelyben a molekulásúly különbségét elsősorban a monomer egységek számának különbsége okozza. A polimer a következőkből áll: a) a legalább három monomer egységet tartalmazó molekulák egyszerű súlytöbbsége, amelyek legalább egy másik monomer egységhez vagy egyéb reagenshez kovalens kötéssel kapcsolódnak; b) az azonos molekulatömegű molekulák kevesebb mint egyszerű súlytöbbsége. E fogalom meghatározás összefüggésében a „monomer egység” a polimerben található monomer anyag kötött formáját jelenti az 1907/2006/EK rendeletben meghatározottak szerint;
14. „termékegység”: a fogyasztó által használható legkisebb olyan tárgy, amely betölti a termék funkcióját;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EKG tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EKG tanácsi irányelv, a 91/155/EKG, a 93/67/EKG, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

15. „újrafeldolgozhatóság”: egy tárgy újrafeldolgozható részeinek mennyisége (tömeg vagy százalékos arány szerint);
16. „újrafeldolgozott tartalom”: egy tárgy (terület, hosszúság, térfogat vagy tömeg szerinti) azon részaránya, amely fogyasztói és/vagy ipari felhasználás után újrafeldolgozott anyagból származik. Ebben az esetben a „tárgy” utalhat a termékre vagy a csomagolásra;
17. „újrafeldolgozás”: a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 3. cikkével összhangban olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat újrafeldolgozás révén terméké vagy anyaggá alakítják, akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását is, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az üzemanyagként való használatra történő vagy az újratöltéshez szükséges újrafeldolgozást;
18. „fogyasztói csomagolás”, más néven elsődleges csomagolás: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy az értékesítési ponton a végső felhasználó vagy a fogyasztó számára termékekből és csomagolásból álló értékesítési egységet képezzen;
19. „különálló alkotóelem”: olyan csomagolási alkotóelem, amely elkülönül a csomagolási egység fő részétől, esetleg eltérő anyagból is készül, és amelyet a termékhez való hozzáférés érdekében teljesen és tartósan le kell választani a fő csomagolási egységtől, továbbá amelytől jellemzően külön tételként és hamarabb válnak meg, mint a csomagolási egységtől. A nedvszívó higiéniai termékek esetében minden olyan védő- vagy higiéniai funkcióval rendelkező alkotóelem, amelyet a termék használata előtt eltávolítanak, például a fogyasztói csomagolásban kisserelt bizonyos nedvszívó higiéniai termékek (főként tamponok és egészségügyi betétek) egyenkénti csomagolása és fóliája, a babapelenkák és az egészségügyi betétek öntapadó csíkjáról lehúzható védőfólia és védőpapír, illetve a tamponok applikátora;
20. „endokrin károsító tulajdonságúként azonosított anyagok”, más néven endokrin károsító anyagok: olyan anyagok, amelyekről az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkének f) pontja (a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistája) vagy az 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ vagy az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ vagy az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szerint megállapították, hogy (az emberi egészségre és/vagy a környezetre) endokrin károsító tulajdonságokkal rendelkeznek;
21. „szuperabszorbens polimerek”: szintetikus polimerek, amelyeket saját tömegükhöz képest nagy mennyiségű folyadék felszívására és megtartására terveztek;
22. „szintetikus polimerek”: a cellulózpéptől eltérő makromolekuláris anyagok, amelyeket szándékosan állítanak elő az alábbi módszerek valamelyikével:
 - a) polimerizációs folyamat, például poliaddíció vagy polikondenzáció, illetve a monomerek és egyéb kiindulási anyagok kombinációjának bármely más hasonló folyamata;
 - b) természetes vagy szintetikus makromolekulák kémiai módosítása;
 - c) mikrobiális fermentáció.

1. kritérium Pelyhesített cellulóz

Ez a kritérium a végtermék legalább 1 tömegszázalékát kitevő pelyhesített cellulózra vonatkozik.

1.1. A pelyhesített cellulóz beszerzése

A pelyhesített cellulóz valamennyi (100 %) beszállítójának független harmadik fél – például az Erdőgondnoksági Tanács (Forest Stewardship Council, a továbbiakban: FSC) vagy az erdészeti tanúsítási rendszerek elfogadását célzó program (Programme for the Endorsement of Forest Certification, a továbbiakban: PEFC) – tanúsítási rendszere vagy ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszer által kiadott, érvényes felügyeletlánc-tanúsítvánnyal kell rendelkeznie.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 528/2012/EU rendelete (2012. május 22.) a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról (HL L 167., 2012.6.27., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

A pelyhesített cellulóz előállításához használt fa nyersanyagok legalább 70 %-ának független harmadik fél – például az FSC vagy a PEFC – tanúsítási rendszere vagy ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszer által kiadott, érvényes fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítvánnyal kell rendelkeznie. A fa nyersanyagok fennmaradó részének, beleértve bármilyen primer faanyagot, olyan rendszer keretében ellenőrzött faanyagoknak kell lennie, amely garanciát nyújt arra, hogy az anyagok jogszerű forrásból származnak, és megfelelnek a tanúsítási rendszer nem tanúsított anyagokkal szemben támasztott minden egyéb követelményének.

A felügyeletilánc-tanúsítványt és/vagy a fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítványt kiállító tanúsító szervezetnek rendelkezniük kell a szóban forgó tanúsítási rendszer akkreditációjával/elismerésével.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek megfelelőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amelyet a termékben felhasznált összes (100 %) pelyhesített cellulóz beszállítójára vonatkozóan független tanúsító által tanúsított, érvényes felügyeletilánc-tanúsítvánnyal kell alátámasztani. Az FSC-, a PEFC-, illetve az ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszereket el kell fogadni független harmadik fél általi tanúsításként.

Ezenkívül a kérelmezőnek ellenőrzött számviteli dokumentumokat kell bemutatnia, amelyek igazolják, hogy a pelyhesített cellulóz előállításához használt fa nyersanyagok legalább 70 %-a a hatályos FSC-, PEFC- vagy ezekkel egyenértékű rendszerek szerint tanúsított anyagnak minősül. Az ellenőrzött számviteli dokumentumoknak az uniós öko címke használatára vonatkozó engedély teljes időtartamára érvényesnek kell lenniük. Az illetékes testületek 12 hónappal az uniós öko címke használatára vonatkozó engedély odaítélését követően ismétellen ellenőrzik a számviteli dokumentumokat.

Ha a pelyhesített cellulózt air-laid anyagban használják, akkor az air-laid anyag beszállítójának a termékhez szállított air-laid anyaghoz FSC-kreditpontokat kell rendelnie, és számlákkal kell alátámasztania a hozzárendelt kreditpontok számát.

A fa nyersanyagok fennmaradó részét illetően igazolni kell, hogy a nem tanúsított primer anyagok aránya nem haladja meg a 30 %-ot, valamint hogy olyan ellenőrzött faanyagról van szó, amelynek tanúsítási rendszere garanciát nyújt arra, hogy az anyagok jogszerű forrásból származnak, és megfelelnek a tanúsítási rendszer nem tanúsított anyagokkal szemben támasztott minden egyéb követelményének. Amennyiben a tanúsítási rendszer nem írja kifejezetten elő, hogy minden primer anyagot géntechnológiával nem módosított szervezetekből kell kinyerni, ennek igazolására további bizonyítékot kell benyújtani.

1.2. A pelyhesített cellulóz fehéritése

A termékben használt cellulóz nem fehéříthető elemi klórgázzal (Cl₂).

Az elemi klór-mentes cellulóz (a továbbiakban: ECF-cellulóz) esetében az uniós öko címkével rendelkező termékeknel az egyes cellulóz fajták előállításából származó adszorbeálható szervesen kötött halogének (a továbbiakban: AOX) átlagos éves kibocsátása nem haladhatja meg a 0,140 kg/légszáraz tonnát (kg/ADt-t).

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania e kritérium teljesüléséről, és mellékelnie kell az ISO 9562:2004 szabvány szerinti vizsgálati módszerrel végzett mérésről szóló vizsgálati jegyzőkönyvet, amely tartalmazza a fehéřített ECF-cellulózhoz kapcsolódó, „kg AOX/ADt cellulóz” formában kifejezett AOX-kibocsátást. Különbözö minőségű cellulóz fajták használata esetén a kérelmezőnek meg kell adnia az egyes cellulóz fajták egyedi AOX-kibocsátását. Egyenértékű módszerek akkor fogadhatók el vizsgálati módszerként, ha azokat egy harmadik fél egyenértékűnek tekinti, továbbá mellékelni kell az e követelménynek való megfelelést igazoló részletes számításokat és a kapcsolódó igazoló dokumentumokat.

Az AOX-kibocsátások méréseit szűretlen és ülepitetlen mintákon kell elvégezni az üzem szennyvíztisztító telepének szennyvízkivezető pontján. Azokban az esetekben, amikor az üzem szennyvizét egy települési vagy más harmadik fél által üzemeltetett szennyvíztisztító telepre vezetik, akkor az azon a ponton vett szűretlen és ülepitetlen mintákat kell elemezni, ahol az üzem szennyvízkivezetése a szennyvízhálózatához kapcsolódik, majd az eredményeket meg kell szorozni a települési vagy más harmadik fél által üzemeltetett szennyvíztisztító telepre vonatkozó standard leválasztási hatékonysági tényezővel. A leválasztási hatékonysági tényezőnek a települési vagy más harmadik fél által üzemeltetett szennyvíztisztító telep üzemeltetője által szolgáltatott információkon kell alapulnia.

Az AOX-kibocsátásokra vonatkozó információkat legalább 12, legalább havi gyakorisággal elvégzett mérés éves átlagaként kell kifejezni. Új vagy felújított gyártóüzem esetében a méréseket az üzem legalább 45 egymást követő napon át tartó stabil üzemelésére kell alapozni. Az igazoló dokumentumokban fel kell tüntetni a mérések gyakoriságát.

Az AOX-et csak olyan folyamatokban kell mérni, ahol klórvegyületeket használnak a cellulóz fehéřítéséhez (elemi klór-mentes fehéřítés). Az AOX-et nem szükséges mérni a fehéřítés nélküli cellulózgyártásból származó szennyvízben, és akkor sem, ha a fehéřítést klórmentes anyagokkal végzik.

A kérelmezőnek be kell nyújtania a cellulózgyártó nyilatkozatát is arra vonatkozóan, hogy a gyártás során nem használtak elemi klórgázt (Cl₂).

Abban az esetben, ha a kérelmező semmilyen ECF-cellulózt nem használ, elegendő ilyen értelmű nyilatkozatot tennie.

1.3. A pelyhesített cellulózgyártás víz- (kémiai oxigénigény (KOI) és foszfor (P)) és légszennyezése (kénvegyületek (S-vegyületek) és NOx)

A cellulózgyártás során a vízbe, illetve a levegőbe történő kibocsátást pontszámokban kell kifejezni (P_{KOI}, P_P, P_S, P_{NOx}). A kibocsátással járó pontszámot a tényleges kibocsátás és az 1. táblázatban feltüntetett referenciaértékek hányadosa határozza meg.

- A P_{KOI}, a P_P, a P_S, és a P_{NOx} pontszámok egyike sem haladhatja meg az 1,5-öt.
- A pontszámok összege (P_{összes} = P_{KOI} + P_P + P_S + P_{NOx}) nem haladhatja meg a 4,0-t.

Az egyes felhasznált „i” cellulózfajtákhoz kapcsolódó mért kibocsátásokat (kg/ADt-ben kifejezve) súlyozni kell az egyes felhasznált cellulózfajták arányával (az „i” cellulózfajta, az „i” cellulózfajta légszáraz tonnájára vonatkoztatva), majd a kapott értékeket össze kell adni. Az egyes felhasznált cellulózfajták referenciaértékeit az 1. táblázat tartalmazza. Végül az összkibocsátást el kell osztani az összreferencia-értékkel az alábbi képlet szerint:

$$P_{COD} = \frac{COD_{total}}{COD_{ref, total}} = \frac{\sum_{i=1}^n [pulp_i \times COD_{pulp, i}]}{\sum_{i=1}^n [pulp_i \times COD_{ref, pulp, i}]}$$

1. táblázat

A különböző cellulózfajtákból származó kibocsátások referenciaértékei CTMP = kémiai-termomechanikai cellulóz; NSSC = semleges szulfitos félcellulóz

	Referenciaértékek (kg/ADt)			
	KOI _{ref}	P _{ref}	S _{ref}	NOx _{ref}
Integrált termelést folytató üzemek				
Vegyí úton előállított, fehérített cellulóz (nem szulfit)	16,0	0,030 ⁽¹⁾ 0,05 ⁽²⁾	0,6	1,5
Vegyí úton előállított, fehérített cellulóz (szulfit)	24,0	0,03	0,6	1,5
Vegyí úton előállított, fehérítetlen cellulóz	6,5	0,02	0,6	1,5
Vegyí úton előállított, fehérítetlen cellulóz (csak UKP-E minőség)	6,5	0,035	0,6	1,5
CTMP	15,0	0,01	0,2	0,3
NSSC	11	0,02	0,4	1,5

Nem integrált termelést folytató üzemek ⁽³⁾

Átalakítási folyamat	1	0,001	0,15	0,6
----------------------	---	-------	------	-----

⁽¹⁾ A számításban a nettó P-kibocsátást kell figyelembe venni. A fa nyersanyagban és a vízben természetes módon megtalálható P levonható a P-összkibocsátásból. Legfeljebb 0,010 kg/ADt levonás fogadható el.

⁽²⁾ A magasabb érték a magasabb foszfor szintű régiókból származó eukaliptuszfajokat és az USA déli részén honos fenyőfajokat használó üzemekre vonatkozik, és 2026. december 31-ig alkalmazandó. 2027. január 1-jétől a 0,03 kg P/ADt határérték a magasabb foszfor szintű régiókból származó eukaliptuszfajokat és az USA déli részén honos fenyőfajokat használó üzemekre is vonatkozik.

⁽³⁾ A nem integrált termelést folytató üzemekben nyersanyagként használt cellulóz(ok)nak meg kell felelnie (felelniük) az integrált termelést folytató üzemekre vonatkozóan megadott értékeknek, amelyekhez hozzá kell adni az átalakítási folyamatból származó kibocsátásokat.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania az e kritériumnak való megfelelést igazoló részletes számításokat és vizsgálati adatokat, valamint rendelkezésre kell bocsátania a kapcsolódó igazoló dokumentumokat, köztük a következő folyamatos vagy időszakos standard nyomkövetési vizsgálati módszerek alkalmazásával készült vizsgálati jegyzőkönyveket: KOI: ISO 15705 vagy ISO 6060; teljes foszfortartalom: EN ISO 6878; NOx: EN 14792, ISO 11564 vagy az EPA 7e. módszer; S (kén-oxidok): EN 14791, az EPA 6C. vagy 8. módszer; S (redukált kén): az EPA 15A., 16A., 16B. vagy 16c. módszer; olaj

kéntartalma: ISO 8754; szén kéntartalma: ISO 19579; biomassza kéntartalma: EN 15289. El kell fogadni azokat a vizsgálati módszereket is, amelyek hatóköre és követelményei egyenértékűeknek tekinthetők a megnevezett nemzeti és nemzetközi szabványokéival, és amelyek egyenértékűségét független harmadik fél megerősítette. A kibocsátások nyomon követésére gyorsteszték is használhatók, amennyiben azokat a fent említett vonatkozó szabványok vagy azokkal egyenértékű előírások alapján rendszeresen (pl. havonta) elvégzik.

A KOI-mérések esetében a teljes szervesszén-tartalom (a továbbiakban: TOC) elemzésén alapuló folyamatos nyomon követést el kell fogadni, amennyiben az érintett üzemre vonatkozóan megállapításra kerültek a TOC- és a KOI-eredmények közötti megfelelések.

A KOI-t és a teljes foszforkibocsátást legalább heti gyakorisággal kell mérni. Az S- és a NO_x-kibocsátást naptári évenként legalább kétszer kell mérni (4–6 hónap eltéréssel).

Az adatokat éves átlagként kell megadni, kivéve az olyan eseteket, amikor:

- a termelés egy meghatározott időszakra korlátozódik;
- a gyártóüzem új vagy felújított, amely esetben a méréseket az üzem legalább 45 egymást követő napon át tartó stabil üzemelésére kell alapozni.

A mérési eredményeknek az adott időszak szempontjából reprezentatívnak kell lenniük, és minden egyes kibocsátási paraméter tekintetében elegendő számú mérést kell végezni. Az igazoló dokumentumokban fel kell tüntetni a mérések gyakoriságát és a KOI, a teljes foszfor, az S és a NO_x pontszámainak kiszámítását.

A vízbe történő kibocsátások méréseit szűretlen és ülepítetlen mintákon kell elvégezni az üzem szennyvíztisztító telepének szennyvízkivezető pontján. Azokban az esetekben, amikor az üzem szennyvizét egy települési vagy más harmadik fél által üzemeltetett szennyvíztisztító telepre vezetik, akkor az azon a ponton vett szűretlen és ülepítetlen mintákat kell elemezni, ahol az üzem szennyvízkivezetése a szennyvízhálózathoz kapcsolódik, majd az eredményeket meg kell szorozni a települési vagy más harmadik fél által üzemeltetett szennyvíztisztító telepre vonatkozó standard leválasztási hatékonysági tényezővel. A leválasztási hatékonysági tényezőnek a települési vagy más harmadik fél által üzemeltetett szennyvíztisztító telep üzemeltetője által szolgáltatott információkon kell alapulnia.

A levegőbe történő kibocsátásoknak tartalmazniuk kell a cellulóz előállítása során keletkező összes S- és NO_x-kibocsátást, beleértve a gyártóüzemen kívül előállított gőzt, de levonva a villamosenergia-termelésnek tulajdonított kibocsátásokat. Amennyiben egyazon gyártóüzem hőenergiát és villamos energiát is termel, akkor a gyártóüzem telephelyén folyó villamosenergia-termelésből származó S- és NO_x-kibocsátás értékét le kell vonni a teljes mennyiségből. A villamosenergia-termelésből eredő kibocsátás arányát a következőképpen kell kiszámítani:

$$2 \times (\text{MWh(villamos energia)}) / [2 \times \text{MWh(villamos energia)} + \text{MWh(hőenergia)}].$$

E képletben a „villamos energia” a kapcsolt energiatermelő létesítményben termelt villamos energia, a „hőenergia” pedig a kapcsolt energiatermelő létesítményből a cellulózzgyárba szállított nettó hőmennyiség.

A kénvegyületek és a NO_x méréseinek ki kell terjedniük a regeneráló kazánokra, mészégető kemencékre, gőzvezetőkra és az erős szagú gázok égetőkemencéire. A diffúz kibocsátásokat úgyszintén figyelembe kell venni.

A kénvegyületekre vonatkozóan megadott kibocsátási értékekben szerepelniük kell mind az oxidált, mind a redukált kénkibocsátásoknak (S-ként mért SO₂ és összes redukált kén (TRS)). Az olaj, szén és más, ismert kéntartalmú külső tüzelőanyag segítségével történő hőenergia-előállításához kapcsolódó kénkibocsátások mérés helyett számítással is meghatározhatók, és ezeket figyelembe kell venni.

1.4. **A pelyhesített cellulóz gyártásából származó CO₂-kibocsátások**

A pelyhesített cellulóz gyártásából származó CO₂-kibocsátások, beleértve a villamosenergia-termelésből származó kibocsátásokat is (függetlenül attól, hogy az energiát a gyártóüzem telephelyén vagy azon kívül termelik), nem haladhatják meg a 2. táblázatban megadott értékeket. A CO₂-kibocsátások számításakor figyelembe kell venni a cellulózzgyártás során használt valamennyi energiaforrást.

Az egyes energiaforrásokból származó CO₂-kibocsátások kiszámításához a 3. táblázat szerinti kibocsátási referenciaértékeket kell használni. Szükség esetén az egyéb energiaforrásokra vonatkozó CO₂-kibocsátási tényezőket az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet⁽⁶⁾ VI. melléklete tartalmazza, míg a hálózati villamos energiára vonatkozó CO₂-kibocsátási tényezőknél összhangban kell lenniük az (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról, C/2018/8588 (HL L 334., 2018.12.31., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Bizottság (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 19.) a kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztására vonatkozó uniós szintű átmeneti szabályoknak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 59., 2019.2.27., 8. o.).

2. táblázat

A különböző cellulóztípusokra vonatkozó határértékek CTMP: kémiai-termomechanikai cellulóz

Integrált termelést folytató üzemek	
Vegyvi úton előállított cellulóz és kémiai félcellulóz	400 kg CO ₂ /ADt
CTMP	900 kg CO ₂ /ADt
Nem integrált termelést folytató üzemek	
Átalakítási folyamat ⁽¹⁾	95 kg CO ₂ /ADt

⁽¹⁾ A nem integrált termelést folytató üzemekben nyersanyagként használt cellulóz(ok)nak meg kell felelnie (felelniük) az integrált termelést folytató üzemekre vonatkozóan megadott értékeknek, amelyekhez hozzá kell adni az átalakítási folyamatból származó kibocsátásokat.

3. táblázat

A különböző energiaforrásokból származó CO₂-kibocsátások referenciaértékei

Tüzelőanyag	CO ₂ -kibocsátások	Mértékegység	Hivatkozás
Szén	94,6	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Nyersolaj	73,3	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Fűtőolaj 1.	74,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Fűtőolaj 2–5.	77,4	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
LPG	63,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Földgáz	56,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Hálózati villamos energia	376	g fosszilis CO ₂ /kWh	(EU) 2019/331 rendelet

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania az e kritériumnak való megfelelést igazoló adatokat és részletes számításokat, valamint rendelkezésre kell bocsátania a kapcsolódó igazoló dokumentumokat.

A cellulóógyártó minden felhasznált cellulózfajtára egyetlen, kg CO₂/ADt mértékegységben kifejezett CO₂-kibocsátási értéket ad meg a kérelmezőnek.

A CO₂-kibocsátási adatok kapcsán figyelembe kell venni a cellulóógyártás során felhasznált összes energiaforrást, beleértve a villamosenergia-termelésből származó kibocsátásokat is (függetlenül attól, hogy az energiát a gyártóüzem telephelyén vagy azon kívül termelik).

A gyártási folyamatokhoz beszerzett és felhasznált, megújuló forrásokból származó energia mennyiségét nem kell figyelembe venni a CO₂-kibocsátások kiszámításakor. A biomassza-tüzelés esetében ez azt jelenti, hogy a biomasszának meg kell felelnie az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ idevágó fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás megtakarítására vonatkozó kritériumainak. A kérelmezőnek megfelelő dokumentumokkal kell igazolnia, hogy az üzemben ilyen típusú energiát ténylegesen használnak, illetve külső forrásból beszerzettek (a szerződés másolata és a megvásárolt villamos energia megújuló részarányát feltüntető számla).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

A számításoknak és/vagy az anyagmérlegeknek 12 hónapos gyártási időszakon kell alapulniuk. A számításokat évente meg kell ismételni. Új vagy felújított gyártóüzem esetében a számításokat az üzem legalább 45 egymást követő napon át tartó stabil üzemelésére kell alapozni. A számításoknak az adott időszak szempontjából reprezentatívnak kell lenniük.

A hálózati villamos energia esetében a fent megadott értéket (európai átlag) kell használni, kivéve, ha a kérelmező olyan dokumentumokat nyújt be, amelyek alapján megállapíthatók a saját villamosenergia-szolgáltatóira vonatkozó konkrét értékek (eredetigazolt villamos energiára vagy tanúsított villamos energiára vonatkozó szerződés). Ebben az esetben a kérelmező a megadott érték helyett ezt az értéket használhatja. A megfelelést alátámasztó dokumentumoknak (pl. szerződésmásolatnak) tartalmazniuk kell az átlagértéket feltüntető műszaki leírásokat.

1.5. A pelyhesítettcellulóz-gyártás energiafogyasztása

A cellulózgyártás energiafogyasztása magában foglalja a villamosenergia-fogyasztást (E) és a hőtermelési célú tüzelőanyag-fogyasztást (F), amelyet pontszámokban kell kifejezni ($P_{\text{villamos energia}}$ és $P_{\text{tüzelőanyag}}$). A következő határértékek és referenciáértékek alkalmazandók:

- $P_{\text{villamos energia}} < 1,5$;
- $P_{\text{tüzelőanyag}} < 1,5$;
- A pontszámok összege ($P_{\text{összes}} = P_{\text{villamos energia}} + P_{\text{tüzelőanyag}}$) nem haladhatja meg a 2,5-öt.

A villamosenergia-fogyasztás pontszámainak kiszámítása:

$$P_{\text{villamos energia}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{cellulóz}_i \times E_{\text{cellulóz, } i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{cellulóz}_i \times E_{\text{ref, cellulóz, } i}]}$$

ahol:

$E_{\text{cellulóz, } i}$ = belső előállítású villamos energia + vásárolt villamos energia – eladott villamos energia;

$E_{\text{ref, cellulóz, } i}$ a 4. táblázat szerint.

Az $E_{\text{cellulóz, } i}$ -t kWh/légszáraz tonna mértékegységben kell kifejezni, és a végtermékben minden felhasznált „i” cellulózfajtára vonatkozóan ki kell számítani.

A tüzelőanyag-fogyasztás pontszámainak kiszámítása:

$$P_{\text{tüzelőanyag}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{cellulóz}_i \times F_{\text{cellulóz, } i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{cellulóz}_i \times F_{\text{ref, cellulóz, } i}]}$$

ahol:

$F_{\text{cellulóz, } i}$ = belső előállítású tüzelőanyag + vásárolt tüzelőanyag – eladott tüzelőanyag – 1,25 × belső előállítású villamos energia

$F_{\text{ref, cellulóz, } i}$ a 4. táblázat szerint.

Az $F_{\text{cellulóz, } i}$ -t kWh/légszáraz tonna mértékegységben kell kifejezni, és a végtermékben minden felhasznált „i” cellulózfajtára vonatkozóan ki kell számítani.

A fenti képletben az „eladott tüzelőanyag” értékébe be kell számítani az eladott hőenergia termeléséhez felhasznált tüzelőanyag mennyiségét.

Cellulózkeverékek esetében a villamosenergia-fogyasztásra és a hőtermelési célú tüzelőanyag-fogyasztásra vonatkozó referenciaértéket súlyozni kell az egyes felhasznált cellulózfajták aránya szerint („i” cellulózfajta a cellulóz légszáraz tonnájára vonatkoztatva), majd a súlyozott értékeket össze kell adni. A cellulózfajták keverése és az átalakítási folyamat során felhasznált energiát szintén be kell számítani.

4. táblázat

A villamos energia és a tüzelőanyag referenciaértékei

Cellulózfajta	$E_{\text{ref, cellulóz}}$ kWh/ADt	$F_{\text{ref, cellulóz}}$ kWh/ADt
Integrált termelést folytató üzemek		
Vegyí úton előállított cellulóz és kémiai félcellulóz	800	5 400

CTMP	1 800	900
------	-------	-----

Nem integrált termelést folytató üzemek ⁽¹⁾

Átalakítási folyamat	250	1 800
----------------------	-----	-------

(¹) A nem integrált termelést folytató üzemekben nyersanyagként használt cellulóz(ok)nak meg kell felelnie (felelniük) az integrált termelést folytató üzemekre vonatkozóan megadott értékeknek, amelyekhez hozzá kell adni az átalakítási folyamat során felhasznált energiát.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek meg kell adnia a teljes villamosenergia- és tüzelőanyag-fogyasztást, valamint rendelkezésre kell bocsátania az e kritériumnak való megfelelést igazoló számításokat és a kapcsolódó igazoló dokumentumokat.

A kérelmezőnek ki kell számítani a teljes energiabevitelt, külön-külön meghatározva a cellulózgyártás során felhasznált hőenergia/tüzelőanyag és villamos energia mennyiségét. Különböző fajta pelyhesített cellulózok vegyes használata esetén az energiát arányosan kell kiszámítani az egyes pelyhesített cellulózfajtákra. A nyersanyagok szállítása során felhasznált energiának nem kell szerepelnie az energiafogyasztási számításokban. A számításoknak, illetve az anyagmérlegeknek 12 hónapos gyártási időszakon kell alapulniuk. A számításokat évente meg kell ismételni. Új vagy felújított gyártóüzem esetében a számításokat az üzem legalább 45 egymást követő napon át tartó stabil üzemelésére kell alapozni. A számításoknak az adott időszak szempontjából reprezentatívnak kell lenniük.

Az $E_{\text{cellulóz}}$ teljes villamosenergia-fogyasztás magában foglalja a hálózathoz származó nettó importált villamos energiát és a villamos energiaként mért belső villamosenergia-termelést. A szennyvíz tisztításához használt villamos energiát nem kell számításba venni.

Az $F_{\text{cellulóz}}$ teljes tüzelőanyag-fogyasztás magában foglalja az összes vásárolt tüzelőanyagot, a gyártóüzem telephelyén végzett folyamatokból származó folyadékok és hulladékok (pl. fahulladék, fűrészpor, folyadék stb.) elégetésével visszanyert hőenergiát, valamint az üzemben folyó villamosenergia-termelésből visszanyert hőenergiát. A kérelmezőnek azonban az ilyen forrásokból származó hőenergiának csak a 80 %-át kell figyelembe vennie a teljes hőenergia kiszámításánál.

Ha villamos energiával mint hőforrással gőzt fejlesztenek, akkor a gőz hőértékét ki kell számítani, majd el kell osztani 0,8-del, és hozzá kell adni a teljes tüzelőanyag-fogyasztáshoz.

2. kritérium Mesterséges cellulózsálak

Ez a kritérium a végtermék legalább 1 tömegszázalékát kitevő mesterséges cellulózsálakra vonatkozik.

2.1. A mesterséges cellulózsálak beszerzése

A cellulózpép valamennyi (100 %) beszállítójának független harmadik fél – például az FSC vagy a PEFC – tanúsítási rendszere vagy ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszer által kiadott, érvényes felügyeletilánc-tanúsítvánnyal kell rendelkeznie.

A cellulózpép előállításához használt nyersanyagok legalább 70 %-ának független harmadik fél – például az FSC vagy a PEFC – tanúsítási rendszere vagy ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszer által kiadott, érvényes fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítvánnyal kell rendelkeznie. A cellulózpép előállításához használt nyersanyagok fennmaradó részének olyan rendszer keretében ellenőrzött faanyagoknak kell lenniük, amely garanciát nyújt arra, hogy az anyagok jogszerű forrásból származnak, és megfelelnek a tanúsítási rendszer nem tanúsított anyagokkal szemben támasztott minden egyéb követelményének.

A felügyeletilánc-tanúsítványt és/vagy a fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítványt kiállító tanúsító szervezeteknek rendelkezniük kell a szóban forgó tanúsítási rendszer akkreditációjával/elismerésével.

A gyapothulladékból előállított cellulózpépnek meg kell felelnie a gyapotról vonatkozó 3.1. kritériumnak (beszerzés és nyomomonkövethetőség).

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek megfelelőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amelyet a termékben felhasznált összes (100 %) cellulózpép beszállítójára vonatkozóan független tanúsító által tanúsított, érvényes felügyeletilánc-tanúsítvánnyal kell alátámasztani. Az FSC-, a PEFC-, illetve az ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszereket el kell fogadni független harmadik fél általi tanúsításként.

Ezenkívül a kérelmezőnek ellenőrzött számviteli dokumentumokat kell bemutatnia, amelyek igazolják, hogy a cellulózpép előállításához felhasznált nyersanyagok legalább 70 %-a a hatályos FSC-, PEFC- vagy ezekkel egyenértékű rendszerek szerint tanúsított anyagnak minősül. Az ellenőrzött számviteli dokumentumoknak az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély teljes időtartamára érvényesnek kell lenniük. Az illetékes testületek 12 hónappal az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély odaítélését követően ismétellen ellenőrzik a számviteli dokumentumokat.

Ha a mesterséges cellulózsálakat air-laid anyagban vagy más nemszőtt anyagban használják, akkor az air-laid anyag vagy más nemszőtt anyag beszállítójának vagy előállítójának a termékben felhasznált air-laid vagy más nemszőtt anyagokhoz FSC-kreditpontokat kell rendelnie, és számlákkal kell alátámasztania a hozzárendelt kreditpontok számát.

A nyersanyagok fennmaradó részét illetően igazolni kell, hogy a nem tanúsított primer anyagok aránya nem haladja meg a 30 %-ot, valamint hogy olyan ellenőrzött anyagról van szó, amelynek tanúsítási rendszere garanciát nyújt arra, hogy az anyagok jogszerű forrásból származnak, és megfelelnek a tanúsítási rendszer nem tanúsított anyagokkal szemben támasztott minden egyéb követelményének.

Amennyiben a tanúsítási rendszer nem írja kifejezetten elő, hogy minden primer anyagot géntechnológiával nem módosított szervezetekből kell kinyerni, ennek igazolására további bizonyítékot kell benyújtani.

2.2. *A mesterséges cellulózsálak fehéritése*

Ez az alkritérium nem vonatkozik a teljesen klórmentes (a továbbiakban: TCF) fehéritett cellulózra.

A mesterséges cellulózsálak előállításához használt cellulóz nem fehérethető elemi klórgázzal (Cl₂).

Az AOX és a szervesen kötött klór (OCl) össz mennyisége nem haladhatja meg a következő értékeket:

- 0,140 kg/ADt, amennyiben a cellulóógyártásból származó szennyvízben mérik (AOX); valamint
- 150 ppm, amennyiben a kész mesterséges cellulózsálakban mérik (OCl).

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a cellulóz-beszállító nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a gyártás során nem használnak klórgázt, továbbá (ha lehetséges) egy vizsgálati jegyzőkönyvet, amely igazolja mind az AOX-ra, mind a szervesen kötött klórra vonatkozó határértéknek való megfelelést, a következő vizsgálati módszereket alkalmazva:

- Az AOX méréséhez: ISO 9562 vagy az ezzel egyenértékű EPA 1650C. módszer;
- A szervesen kötött klór méréséhez: ISO 11480.

Az AOX mérésének gyakoriságát a pelyhesített cellulózra vonatkozó 1.2. kritériummal összhangban kell meghatározni.

Abban az esetben, ha a kérelmező nem tudja megadni a cellulóógyártásból származó szennyvízben mért AOX-szint tényleges értékét, a cellulóógyártó aláírással ellátott megfelelőségi nyilatkozatát kell benyújtani a vonatkozó követelmény teljesüléséről.

Abban az esetben, ha a kérelmező semmilyen ECF-cellulózt nem használ, elegendő ilyen értelmű nyilatkozatot tennie.

2.3. *A mesterséges cellulózsálak előállítása*

a) A mesterséges cellulózsálak előállításához felhasznált cellulózpép több mint 50 %-át olyan cellulózpép-üzemekből kell beszerezni, amelyek a gyártás során keletkezett folyadékot hasznosítják:

- i. vagy a gyártóüzem telephelyén folyó villamosenergia- és/vagy gőztermelésben,
- ii. vagy vegyi társtermékek gyártásán keresztül.

- b) A viszkóz- és modálszálak gyártási folyamata során a különféle vegyületek levegőbe és vízbe történő kibocsátásának meg kell felelnie az alábbi határértékeknek:

5. táblázat

Viszkóz- és modálszálakra vonatkozó kibocsátási értékek

Cellulózostípus	Kén levegőbe történő kibocsátása – határérték (g/kg)	Cink vízbe történő kibocsátása – határérték (g/kg)	KOI-mérések vízben – határérték (g/kg)	SO ₄ ²⁻ vízbe történő kibocsátása – határérték (g/kg)
Vágott szál	20	0,05	5	300
Végtelen elemi szál				
– tételenkénti mosás	40	0,10	5	200
– integrált mosás	170	0,50	6	250

Megjegyzés: A határértékek éves átlagban vannak kifejezve. Minden érték az 1 kg termékben található, grammal kifejezett szennyező anyagot jelzi.

Értékelés és ellenőrzés:

- a) A kérelmezőnek igazoló dokumentumokat és bizonyítékokat kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a cellulózpép-beszállítók előírt aránya rendelkezik megfelelő energiatermelő berendezéssel vagy a társtermékek hasznosítására és előállítására alkalmas rendszerekkel az érintett gyártóüzemekben. A szóban forgó cellulózpép-beszállítók jegyzékét is be kell nyújtani.
- b) A vizsgálati módszereket illetően:
- A kérelmezőnek be kell nyújtania az e kritériumnak való megfelelést igazoló részletes dokumentumokat és vizsgálati jegyzőkönyveket, valamint rendelkezésre kell bocsátania egy megfelelőségi nyilatkozatot.
 - Kén levegőbe történő kibocsátása: az EN 14791, az EPA 8., 15A., 16A. vagy 16B. vagy a DIN 38405-D27 szabványban meghatározott módszer.
 - Cink vízbe történő kibocsátása: az EN ISO 11885 szabványban meghatározott módszer.
 - KOI-mérések vízben: az ISO 6060, a DIN ISO 15705, a DIN 38409-01 vagy a DIN 38409-44 szabványban meghatározott módszer.
 - SO₄²⁻ (szulfátok) vízbe történő kibocsátása: az ISO 22743 szabványban meghatározott módszer.
 - El kell fogadni azokat a vizsgálati módszereket is, amelyek hatóköre és követelményei egyenértékűeknek tekinthetők a megnevezett nemzeti és nemzetközi szabványokéival, és amelyek egyenértékűségét független harmadik fél megerősítette.
 - A részletes dokumentumokban és a vizsgálati jegyzőkönyvekben fel kell tüntetni az S-, a Zn-, a KOI- és az SO₄²⁻-kibocsátások mérésének gyakoriságát. A szabályozási követelmények szerint folytatott méréseken felül a KOI, az S-, a Zn- és az SO₄²⁻-kibocsátásokat legalább heti gyakorisággal kell mérni.

3. kritérium Gyapot és más természetescellulóz-tartalmú magszálak

3.1. A gyapot és más természetescellulóz-tartalmú magszálak beszerzése és nyomonkövethetősége

Ez a kritérium a végtermék legalább 1 tömegszázalékát kitevő gyapotra és más természetescellulóz-tartalmú magszálakra vonatkozik.

- a) Minden gyapot és más természetescellulóz-tartalmú magszál esetében előírás, hogy a termesztést a 834/2007/EK tanácsi rendeletben ⁽⁹⁾ és az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁰⁾ vagy az USA Nemzeti Ökológiai Programjában (NOP ⁽¹¹⁾) meghatározott követelményeknek vagy az Európai Unió kereskedelmi partnerei által meghatározott egyenértékű jogi kötelezettségeknek megfelelően végezzék. A biogyapot-tartalom tartalmazhat ökológiai termesztésű gyapotot és átállási gyapotot is.
- b) A 3.1. a) kritérium szerint termesztett és nedvszívó higiéniai termékek gyártásához használt gyapotnak és minden más természetescellulóz-tartalmú magszálnak nyomon követhetőnek kell lennie.

A tamponkihúzószálak mentesülnek e követelmény teljesítése alól.

Értékelés és ellenőrzés:

- a) A gyapot és/vagy más természetescellulóz-tartalmú magszál biotermesztésből származó tartalmát független ellenőrző szervnek kell tanúsítania, igazolva, hogy a termesztés megfelel a 834/2007/EK rendeletben és az (EU) 2018/848 rendeletben vagy az USA Nemzeti Ökológiai Programjában (NOP) meghatározott növénytermesztési és ellenőrzési követelményeknek vagy az Európai Unió más kereskedelmi partnerei által meghatározott egyenértékű jogi kötelezettségeknek. Az ellenőrzést évente és minden egyes származási országra vonatkozóan el kell végezni.
- b) A kérelmezőnek évesített adatok alapján igazolnia kell, hogy a végtermék(ek) gyártásához beszerzett gyapot és/vagy más természetescellulóz-tartalmú magszál éves mennyisége valamennyi termékcsoporthoz tekintetében megfelel az anyagtartalomra vonatkozó követelménynek. Be kell nyújtani a mezőgazdasági termelőktől vagy termelői csoportoktól beszerzett gyapot és/vagy más természetescellulóz-tartalmú magszál éves mennyiségére vonatkozó, illetve a tanúsított bálák össztömegét dokumentáló tranzakciós adatokat vagy számlákat.

3.2. Gyapot és más természetescellulóz-tartalmú magszálak fehérítése

A gyapot és más természetescellulóz-tartalmú magszálak csak TCF-technológiákkal fehéríthetők.

Ez az alkritérium nem vonatkozik a cellulózpép előállításához használt gyapothulladékra.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a gyapot és/vagy más természetescellulóz-tartalmú magszálak beszállítójának nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy TCF-technológiákat alkalmaz.

4. kritérium Szintetikus polimerek és műanyagok gyártása

Ez a kritérium a végtermék és/vagy a csomagolás legalább 5 tömegszázalékát kitevő minden egyes szintetikus polimerre és műanyagra vonatkozik.

A végtermékben használt szintetikus polimereket és műanyagot előállító minden gyártóüzemnek rendszerekkel kell rendelkeznie a következők végrehajtására:

- a) víztakarékosság. A vízgazdálkodási rendszert dokumentálni vagy ismertetni kell, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: a vízmozgások nyomon követése; a zárt rendszerekben történő vízkeringtetés igazolása; a szennyvízképződés mérséklésével és az optimalizálási arányokkal kapcsolatos folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek (ha releváns, azaz ha az üzemben használnak vizet);
- b) integrált hulladékgazdálkodási terv, amely az ártalmatlanítással szemben a gyártóüzemben keletkező valamennyi hulladék esetében az ártalmatlanítástól eltérő kezelési módokat részesíti előnyben, és figyelembe veszi a hulladék megelőzését, újrafelhasználását, újrafeldolgozását, hasznosítását és végleges ártalmatlanítását magában foglaló hulladékhierarchiát. A hulladékgazdálkodási tervet dokumentálni vagy ismertetni kell, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: a különböző hulladékfrakciók szétválasztása; a nem veszélyes hulladékáramban lévő újrafeldolgozható anyagok kezelése, gyűjtése, szétválasztása és használata; anyagok egyéb felhasználásra történő szabályozó hatóságok által meghatározottak szerint; valamint a hulladék megelőzését, újrafelhasználását, újrafeldolgozását, és a nem megelőzhető hulladékfrakciók hasznosítását (beleértve az energetikai hasznosítást is) szolgáló folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek;

⁽⁹⁾ A Tanács 834/2007/EK rendelete (2007. június 28.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/848 rendelete (2018. május 30.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről PE/62/2017/REV/1 (HL L 150., 2018.6.14., 1. o.).

⁽¹¹⁾ National Organic Program (Nemzeti Ökológiai Program), Az Agrármarketing Szolgálat szabálya, 2000. december 21., 65 FR 80547.

- c) az energiahatékonyság és az energiagazdálkodás optimalizálása. Az energiagazdálkodási rendszernek ki kell terjednie valamennyi energiafogyasztó berendezésre, beleértve a gépeket, a világítást, a légkondicionálást és a hűtést is. Az energiagazdálkodási rendszernek tartalmaznia kell az energiahatékonyság javítását célzó intézkedéseket, kiterve legalább a következő szempontokat érintő információkra: energiaadat-gyűjtési terv kidolgozása és végrehajtása a legfontosabb energetikai adatok azonosítása érdekében; az energiafogyasztás elemzése, amely tartalmazza az energiafogyasztó rendszerek, eljárások és létesítmények jegyzékét; a hatékonyabb energiafelhasználást célzó intézkedések meghatározása; az energiafogyasztás csökkentésével kapcsolatos folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a végtermékben és/vagy a csomagolásban felhasznált szintetikus polimerek és műanyagok beszállítóinak nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy megfelelnek e kritériumnak. A nyilatkozatot jelentéssel kell alátámasztani, amely részletesen ismerteti a beszállítók által az egyes érintett telephelyeken a szabványok – így az ISO 14001 és/vagy az ISO 50001 – víz- hulladék és energiatervekre vonatkozó követelményeinek betartása céljából elfogadott eljárásokat.

Ha a hulladékgazdálkodást kiszervezik, akkor e kritérium vonatkozásában az alvállalkozó megfelelőségi nyilatkozatát is be kell nyújtani.

Az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) nyilvántartásba vett és/vagy az ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 vagy ezekkel egyenértékű szabvány/rendszer szerint tanúsított kérelmezők esetében e követelmények akkor tekinthetők teljesítettnek, ha:

- a gyártóüzem(ek) víz-, hulladék- és energiagazdálkodási terveinek integrálását dokumentálják a vállalat EMAS környezetvédelmi nyilatkozatában; vagy
- az ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 szabvány vagy az ezekkel egyenértékű rendszer megfelelőképpen integrálja a gyártóüzem(ek) víz-, hulladék- és energiagazdálkodási terveit.

5. kritérium Bioalapú műanyagok

Ez a kritérium csak a több mint 1 tömegszázalék bioalapú műanyagot tartalmazó végtermékekre, különálló alkotóelemekre és/vagy csomagolásokra vonatkozik.

A kérelmező a végtermékben, a különálló alkotóelemekben és/vagy a csomagolásban található polimerek (köztük a szuperabszorbens polimerek (SAP)) össztömegéhez viszonyított összes szintetikus polimer és műanyag bizonyos százalékát – önkéntes alapon – bioalapú nyersanyagokból szerezheti be. Az alapanyagokat a körforgásos gazdaság elveinek megfelelően kell kiválasztani (például a gyártóknak előnyben kell részesíteniük a szerves hulladék és a melléktermékek alapanyagként való felhasználását) ⁽¹²⁾.

Ebben az esetben a következők alkalmazandók:

- A végtermékben, a különálló alkotóelemekben és/vagy a csomagolásban található bioalapú műanyagok előállításához használt bioalapú nyersanyagok kedvezőbb környezeti tulajdonságait a bioalapú műanyagok és a fosszilis alapú műanyagok hatásainak összehasonlító értékelésére szolgáló legújabb módszereknek ⁽¹³⁾ megfelelően kell igazolni.
- A végtermékben, a különálló alkotóelemekben és/vagy a csomagolásban található bioalapú műanyagok előállításához használt bioalapú nyersanyagoknak az Európai Bizottság által hivatalosan elismert, független harmadik fél tanúsítási rendszere által kiadott felügyeletilánc-tanúsítvánnyal ⁽¹⁴⁾ kell rendelkezniük.

⁽¹²⁾ A bioalapú, biológiailag lebomló és komposztálható műanyagokra vonatkozó uniós szakpolitikai keretről szóló bizottsági közleménnyel összhangban, lásd: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0682>.

⁽¹³⁾ Legújabb módszerek: a Bizottság Közös Kutatóközpontja által kidolgozott keret, az úgynevezett „műanyagokra vonatkozó életciklus-értékelési módszer” (<https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC125046>), vagy a biztonságos és fenntartható tervezésű vegyi és más anyagokra vonatkozó európai értékelési keret létrehozásáról szóló, 2022. december 8-i bizottsági ajánlás (<https://research-and-innovation.ec.europa.eu/system/files/2022-12/Commission%20recommendation%20-%20establishing%20a%20European%20assessment%20framework%20for%20safe%20and%20sustainable%20by%20design.PDF>).

⁽¹⁴⁾ A megújulóenergia-irányelv (RED III) felülvizsgálata szerinti, a bioalapú nyersanyagok beszerzésére vonatkozó fenntarthatósági követelményekkel összhangban. Az Európai Bizottság által hivatalosan elismert tanúsítási rendszereket lásd: https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_hu.

A végtermék, a különálló alkotóelemek és/vagy a csomagolás címkéjén önkéntesen feltüntethető a bioalapúműanyag-tartalom. Ilyen esetekben a következő állítást kell feltüntetni: „a termék [a különálló alkotóelemek és/vagy a csomagolás] x % bioalapú műanyagot tartalmaz” (ahol $x > 1$, és x a termék [a különálló alkotóelemek és/vagy a csomagolás] bioalapúműanyag-tartalmának pontos és mérhető százalékos aránya). Az olyan általános állítások, mint a „bioműanyagok”, „bioalapú”, „növényi alapú”, „természetes alapú”, illetve a hasonló állítások nem használhatók.

Értékelés és ellenőrzés:

- A termékben, a különálló alkotóelemekben és/vagy a csomagolásban nyersanyagként használt bioalapú műanyagok kedvezőbb környezeti tulajdonságainak igazolásához a kérelmezőnek független harmadik fél által kiállított tanúsítványt kell benyújtania, amely az aktuálisan rendelkezésre álló módszerekre ⁽¹⁵⁾ hivatkozik.
- A kérelmezőnek megfelelőégi nyilatkozatot kell benyújtania, amelyet a termékben, a különálló alkotóelemekben és/vagy a csomagolásban nyersanyagként használt összes bioalapú műanyag beszállítójára vonatkozóan független tanúsító által tanúsított, érvényes felügyeletlánc-tanúsítvánnyal kell alátámasztani. A felügyeletlánc-tanúsítványoknak az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély teljes időtartamára érvényesnek kell lenniük. Az illetékes testületek 12 hónappal az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély odaítélését követően ismételt ellenőrzik a tanúsítványokat.

Adott esetben a kérelmezőnek olyan nagy felbontású fényképet kell benyújtania a fogyasztói csomagolásról, amelyen világosan látszik a bioalapú műanyagra vonatkozó állítás. A termékben, a különálló alkotóelemekben és/vagy a csomagolásban található szintetikus polimerek és műanyagok bioalapúszen-tartalmának meghatározásához radiokarbon-módszereken alapuló szabványokat – például az EN 16640, az EN 16785 vagy az ASTM D 6866-12 szabványt – kell használni. Ha radiokarbon-módszerek nem alkalmazhatók, az anyagmérleg-módszer is megengedett, amennyiben elfogadott szabványok biztosítják és alátámasztják a magas szintű átláthatóságot és elszámoltathatóságot.

A forgalomképes tanúsítványok rendszerén („book and claim” rendszeren) alapuló vásárolt tanúsítványok használata kizárt, mivel ellenkező esetben a nyersanyagként használt bioalapú műanyag nem lenne nyomon követhető. A nyersanyagként használt bioalapú műanyag beszerzését igazoló dokumentumokat elkülönítéssel vagy anyagmérlegen alapuló rendszerek szerinti eljárások alapján kell elkészíteni.

Amennyiben a tanúsítási rendszer nem írja kifejezetten elő, hogy minden primer anyagot géntechnológiával nem módosított szervezetekből kell kinyerni, ennek igazolására további bizonyítékot kell benyújtani.

6. kritérium A nyersanyagok hatékony felhasználása a végtermék gyártása során

E kritérium követelményei a végtermék összeállításának helyszínére vonatkoznak.

A termékek gyártása és csomagolása során keletkező, hulladéklerakóban elhelyezett vagy energetikai hasznosítás nélkül elégetett hulladék mennyisége nem haladhatja meg:

- a tamponok esetében a végtermék tömegének 8 %-át,
- minden egyéb termék esetében a végtermék tömegének 4 %-át.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek meg kell erősítenie a fenti követelményeknek való megfelelést.

A kérelmezőnek bizonyítékot kell benyújtania arról a hulladékmennyiségről, amelyet a gyártási folyamat során nem használtak fel újra vagy nem alakítottak át más anyagokká és/vagy energiává.

A kérelmezőnek ismertetnie kell a következők mindegyikét:

- a termék és a csomagolás tömege,
- a gyártás során keletkező összes hulladékáram,
- a hasznosított hulladék feldolgozására szolgáló kezelés és a hulladéklerakóban elhelyezett vagy elégetett hulladékfrakció.

A hulladéklerakóban elhelyezett vagy energetikai hasznosítás nélkül elégetett hulladék mennyiségét a keletkezett hulladék és a hasznosított (újrahasznált, újrafeldolgozott stb.) hulladék mennyisége közötti különbség alapján kell kiszámítani.

⁽¹⁵⁾ Az előzőekben kifejtettek szerinti aktuálisan rendelkezésre álló módszer.

7. kritérium Tiltalom vagy korlátozás hatálya alá eső anyagok

7.1. Az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően osztályozott anyagokra vonatkozó korlátozások

Ez az alkritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A 8. táblázatban foglalt eltérés hiányában a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben), amely a 6. táblázatban megadott, az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően meghatározott veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák valamelyikébe tartozik, és amelyre vonatkozik a kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok valamelyike.

6. táblázat

Tiltalom hatálya alá eső veszélyességi osztályok, veszélyességi kategóriák és kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok

Rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító anyagok	
1A. és 1B. kategória	2. kategória
H340 Genetikai károsodást okozhat.	H341 Feltehetően genetikai károsodást okoz.
H350 Rákot okozhat.	H351 Feltehetően rákot okoz.
H350i Belélegezve rákot okozhat.	-
H360F Károsíthatja a termékenységet.	H361f Feltehetően károsítja a termékenységet.
H360D Károsíthatja a születendő gyermeket.	H361d Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.
H360FD Károsíthatja a termékenységet. Károsíthatja a születendő gyermeket.	H361fd Feltehetően károsítja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.
H360Fd Károsíthatja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.	H362 A szoptatott gyermeket károsíthatja.
H360Df Károsíthatja a születendő gyermeket. Feltehetően károsítja a termékenységet.	
Akut toxicitás	
1. és 2. kategória	3. kategória
H300 Lenyelve halálos.	H301 Lenyelve mérgező.
H310 Bőrrel érintkezve halálos.	H311 Bőrrel érintkezve mérgező.
H330 Belélegezve halálos.	H331 Belélegezve mérgező.
H304 Lenyelve és a légutakba kerülve halálos lehet.	EUH070 Szembe kerülve mérgező.
Specifikus célszervi toxicitás	
1. kategória	2. kategória
H370 Károsítja a szerveket.	H371 Károsíthatja a szerveket.
H372 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsítja a szerveket.	H373 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsíthatja a szerveket.
Légzőszervi és bőrszenzibilizáció	
1A. kategória	1B. kategória
H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki.	H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki.

H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat.	H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat.
Az emberi egészségre és a környezetre ható endokrin károsító anyagok	
1. kategória	2. kategória
EUH380: Endokrin károsító hatású lehet az embereknél.	EUH381: Feltételezhetően endokrin zavart okozhat az embereknél.
EUH430: Endokrin károsító hatású lehet a környezetben.	EUH431: Feltételezhetően endokrin zavart okozhat a környezetben.
Perzisztens, bioakkumulatív és mérgező anyagok	
PBT	vPvB
EUH440: Felhalmozódik a környezetben és az élő szervezetekben, beleértve az embereket is.	EUH441: Nagymértékben felhalmozódik a környezetben és az élő szervezetekben, beleértve az embereket is.
Perzisztens, mobilis és mérgező anyagok	
PMT	vPvM
EUH450: Tartós, diffúz szennyezést okozhat a vízkészletekben.	EUH451: Rendkívül tartós, diffúz szennyezést okozhat a vízkészletekben.

Ezenfelül a 8. táblázatban foglalt eltérés hiányában a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben) 0,010 tömegszázalék feletti koncentrációban, amely a 7. táblázatban megadott, az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően meghatározott veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák valamelyikébe tartozik, és amelyre vonatkozik a kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok valamelyike.

7. táblázat

Korlátozás hatálya alá eső veszélyességi osztályok, veszélyességi kategóriák és kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok

A vízi környezetre veszélyes anyagok	
1. és 2. kategória	3. és 4. kategória
H400 Nagyon mérgező a vízi élővilágra.	H412 Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.
H410 Nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.	H413 Hosszan tartó ártalmas hatást gyakorolhat a vízi élővilágra.
H411 Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.	
Az ózonrétegre veszélyes anyagok	
H420 Károsítja a közegészséget és a környezetet, mert a légkör felső rétegeiben lebontja az ózont.	

8. táblázat

Eltérések az 1272/2008/EK rendelet szerinti harmonizált osztályozás alá eső anyagokra vonatkozó korlátozásokról

Anyag típusa	Az eltérés tárgyát képező veszélyességi osztály, veszélyességi kategória és figyelmeztetőmondat-kód	Az eltérés feltételei
2-metil-2H-izotiazol-3-on (MIT)	H400, H314, H301, H311, H318, H410, H330 és H317	Csak vízzel oldható tintákban és a tintában 15 ppm-nél kisebb koncentrációban (felhasználás előtt) és a végtermékben 0,1 ppm-nél kisebb koncentrációban. A tintának meg kell felelnie a 7.3.4. alkritériumnak.
Dipropilén-glikol-dibenzoát	H412	Csak a nedvesség jelzésére használt olvadékragasztókban.
A harmonizált osztályozás szerinti H304 kategóriába sorolt anyagok és keverékek	H304	A 40 °C-on 20,5 cSt alatti viszkozitású anyagok.
Titán-dioxid (nanoforma)	H351	Csak pigmentként való használat esetén. Nem használható por vagy spray formájában.

A figyelmeztetőmondat-kódok általában anyagokra vonatkoznak. Ha azonban az anyagokról nem lehetséges külön adatokat beszerezni, a keverékekre vonatkozó besorolási szabályokat kell alkalmazni.

A fenti követelmény nem vonatkozik azon anyagok vagy keverékek használatára, amelyeket a gyártási folyamat során kémiai módon módosítottak, hogy azok a veszélyek, amelyek miatt az anyagot vagy keveréket az 1272/2008/EK rendelet alapján osztályozták, már nem állnak fenn.

Ez a kritérium nem vonatkozik a következőkre:

- az 1907/2006/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott hatálya alá nem tartozó anyagok;
- az 1907/2006/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó anyagok; ez a pont azokat a kritériumokat állapítja meg, amelyek alapján a szóban forgó rendelet V. mellékletében szereplő anyagok mentesülnek a regisztrálási, továbbfelhasználói és értékelési követelmények alól.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a 7.1. alkritériumnak való megfelelésről, és rendelkezésre kell bocsátania az alkotóelemek gyártóinak vonatkozó nyilatkozatait, az összes felhasznált vegyi anyag jegyzékét, azok biztonsági adatlapját vagy a vegyi anyag szállítóinak nyilatkozatát, valamint minden olyan vonatkozó nyilatkozatot, amely igazolja a követelménynek való megfelelést.

A korlátozás hatálya alá eső anyagok és elkerülhetetlen szennyeződések esetében a korlátozás hatálya alá eső anyag vagy szennyeződés koncentrációját és 100 %-os feltételezett retenciós faktort kell alkalmazni a végtermékben maradó korlátozás hatálya alá eső anyag vagy szennyeződés mennyiségének becsléséhez. A vegyipari termékben legfeljebb 0,0100 tömegszázalék szennyeződés lehet jelen, kivéve, ha a 7.3.8. kritérium további korlátozást ír elő. Az összetevőkből ismert felfezhető vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződéseknek tekintendők.

A 100 %-os retenciós faktortól való bármilyen eltérést (például az oldószer párolgásával) vagy a korlátozás hatálya alá eső szennyeződés kémiai módosítását indokolni kell.

A 7.1. alkritérium szerinti követelmény alól mentesülő anyagok esetében (lásd az 1907/2006/EK rendelet IV. és V. mellékletét) a megfelelés igazolására elegendő a kérelmező ilyen értelmű nyilatkozata.

Mivel az uniós ökocímke használatára vonatkozó egyazon engedély hatálya alá különféle, ugyanazon vegyi anyagok felhasználásával előállított termékek vagy potenciális termékek is tartozhatnak, a szennyeződés számítását elegendő az engedély hatálya alá tartozó, a kritérium szempontjából a legkedvezőtlenebb tulajdonságú termékekre vagy alkotóelemre (például a korlátozás hatálya alá eső festékek ellenőrzése esetében a legnagyobb nyomtatott felülettel rendelkező termékekre) nézve benyújtani.

A fenti bizonyítékokat a kérelmező szállítói láncába tartozó bármely beszállító közvetlenül is benyújthatja az illetékes testületeknek.

7.2. Különös aggodalomra okot adó anyagok (SVHC-k)

Ez az alkritérium a végtermékekre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben), amely megfelel az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkében említett kritériumoknak és amelyet az említett rendelet 59. cikkében leírt eljárásnak megfelelően azonosítottak, illetve amely szerepel a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistáján.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmaz különös aggodalomra okot adó anyagokat. A nyilatkozatot alá kell támasztani a végtermék és annak alkotóelemei előállításához felhasznált valamennyi beszállított vegyi anyag és anyag biztonsági adatlapjával.

A különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő és az 1907/2006/EK rendelet 59. cikkének bekezdése szerinti jelöltlistán szereplő vegyi anyagok jegyzékét lásd:

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

A jegyzékre az uniós ökocímke iránti kérelem benyújtásának napján érvényes állapota szerint kell hivatkozni.

A különös aggodalomra okot adó anyagként azonosított elkerülhetetlen szennyeződések esetében a szennyeződés koncentrációját és 100 %-os feltételezett retenciós faktort kell alkalmazni a végtermékben maradó különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő szennyeződés mennyiségének becsléséhez. A vegyipari termékekben legfeljebb 0,0100 tömegszázalék szennyeződés lehet jelen, kivéve, ha a 7.3.8. kritérium további korlátozást ír elő. Az összetevőkből ismert felf szabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződésnek tekintendők.

A 100 %-os retenciós faktortól való bárminemű eltérést (például az oldószer párolgásával) és a különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő szennyeződés kémiai módosítását indokolni kell.

7.3. Egyéb különleges korlátozások

7.3.1. Tiltalom hatálya alá eső, meghatározott anyagok

Ez az alkritérium a végtermékekre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A következő anyagok (önállóan vagy keverékekben) nem adhatók hozzá a végtermékben vagy annak bármely alkotóelemében használt vegyipari termékhez:

- a) 5-klór-2-metil-4-izotiazolin-3-on (CMIT);
- b) akrilamid szuperabszorbens polimerekben;
- c) alkil-fenol-etoxilátok (APE-k) és egyéb alkil-fenol-származékok [1]. Több mint 600 g/mol molekulatömegű, sztérikusan gátolt fenolos antioxidánsok megengedettek;
- d) antibakteriális szerek (pl. nanoezüst és triklozán);
- e) formaldehid és formaldehidet kibocsátó anyagok [2];
- f) nitropézsmák és policiklusos pézsmák;
- g) a szilikongyártásban katalizátorként használt szerves ónvegyületek;
- h) parabének;
- i) ftalátok [3];
- j) endokrin károsító tulajdonságúként azonosított anyagok;
- k) olyan anyagok, amelyek az endokrin károsító hatások szempontjából további vizsgálat tárgyát képező anyagok uniós prioritási listájának 1. vagy 2. kategóriába tartozó, az endokrin rendszert potenciálisan károsító anyagoknak minősülnek.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is. Az ebben az alkritériumban felsorolt anyagok csak szennyeződésként és a vegyipari termékekben 0,0100 tömegszázaléknál kisebb koncentrációban megengedettek, kivéve, ha a 7.3.8. kritérium további korlátozást ír elő. Az összetevőkből ismertén felszabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződésnek tekintendők.

[Megjegyzések:

[1] Az anyag neve = „Alkil-fenol”, lásd: <https://echa.europa.eu/hu/advanced-search-for-chemicals>.

[2] A formaldehid és a formaldehyd kibocsátó anyagok ragasztóanyagokban való felhasználását a 7.3.5. alkritérium szabályozza.

[3] A DINP engedélyezhető, ha ragasztókészítményekben használják fel, a ragasztókészítmény legfeljebb 0,010 tömegszázalékának megfelelő koncentrációban.]

7.3.2. Illatanyagok

Ez az alkritérium a végtermékre, annak bármely alkotóelemére, a különálló alkotóelemekre és a csomagolásra vonatkozik.

Illatanyagok nem adhatók hozzá sem a végtermékhez, sem annak bármely alkotóeleméhez, sem a különálló alkotóelemekhez, sem a csomagoláshoz.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az alkritériumnak való megfelelésről.

7.3.3. Lotionok

Ez az alkritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

Lotionok nem használhatók sem a termékben, sem annak alkotóelemeiben.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről.

7.3.4. Festékek és színezékek

Ez az alkritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik. Ez a követelmény nem vonatkozik sem a különálló alkotóelemekre, sem a fogyasztói csomagolásra, sem a tájékoztató anyagokra.

a) A végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem színezhető, és felületükre nem alkalmazható nyomtatás.

b) A következő alkotóelemek mentességet élveznek, és színezhetők, illetve felületükre alkalmazható nyomtatás:

i. tamponkihúzószálak;

ii. zárórendszerek;

iii. a bőrrel közvetlenül nem érintkező anyagok, amennyiben a színezék vagy festék konkrét funkciókat tölt be (pl. a termék fehér vagy világos ruhán keresztüli észrevehetőségének csökkentése, az öntapadó csíkok rögzítési helyének jelzése, a nedvesség jelzése, a termék hátsó részének jelzése) vagy dekorációs célt szolgál.

Ezekben az esetekben a színezékekben és festékekben szennyeződésként előforduló antimon, arzén, bárium, kadmium, króm, ólom, higany, szelén, primer aromás aminok és poliklórozott bifenil mennyisége nem haladhatja meg az Európa Tanács által kiadott, az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő műanyagokban használt színezékekről szóló AP(89)1 állásfoglalásban ⁽¹⁶⁾ megadott határértékeket.

A felhasznált színezékeknek továbbá meg kell felelniük a következőknek:

- a) műanyagokban való felhasználás esetében: a Német Szövetségi Kockázatértékelési Intézet (Bundesinstitut für Risikobewertung, a továbbiakban: BfR) által készített, a termékekben használt műanyag- és más polimerszínezékekről szóló IX. ajánlás ⁽¹⁷⁾ vagy a 817.023.21 svájci rendelet 2. melléklete ⁽¹⁸⁾ és 10. melléklete ⁽¹⁹⁾;
- b) cellulóztartalmú anyagokban való felhasználás esetében: a BfR által készített, az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő papírról és kartonról szóló XXXVI. ajánlás ⁽²⁰⁾.

A felhasznált színezékeknek és festékeknek meg kell felelniük a 7.1. és a 7.2. alkritériumnak is.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is.

Színezékek és/vagy festékek használatát a konkrét funkció meghatározásával meg kell indokolni, és dokumentumokat kell benyújtani, amelyek biztosítják, hogy a színezékekben vagy festékekben található szennyeződések megfelelnek az Európa Tanács AP(89)1 állásfoglalásának, és hogy a felhasznált színezékek engedélyezettek a BfR által készített, a termékekben használt műanyag- és más polimerszínezékekről szóló IX. ajánlással, a 817.023.21 svájci rendelet 2. mellékletével és 10. mellékletével, vagy a BfR által készített, az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő papírról és kartonról szóló XXXVI. ajánlással összhangban.

7.3.5. A ragasztóanyagokra vonatkozó további korlátozások

A szabad formaldehid-tartalom a kikeményedett ragasztóanyagban nem haladhatja meg a 10 ppm-t. A ragasztóanyag gyártása során keletkezett formaldehid küszöbértéke 250 ppm az újonnan előállított polimer diszperziós ragasztóanyagban. E követelmény alól mentesülnek az olvadékragasztók.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait, valamint a ragasztóanyagban található bármely anyag/keverék biztonsági adatlapját és koncentrációját is.

A kérelmezőnek a formaldehidtartalomra vonatkozóan az ISO 14184-1:2011 vagy azzal egyenértékű vizsgálati módszer szerint végzett vizsgálatok eredményeit is be kell nyújtania.

7.3.6. Szuperabszorbens polimerek (SAP)

A termékben használt szuperabszorbens polimereknek meg kell felelniük az alábbiaknak:

- a) legfeljebb 1 000 ppm értékben tartalmaznak olyan maradék monomereket [4], amelyek besorolásuk szerint a 7.1. alkritérium szerinti H-kódok alá tartoznak. A nátrium-poliakrilát esetében e határérték a nem reagált akrilsav és a keresztkötő ágensek teljes mennyiségére vonatkozik;
- b) legfeljebb 10 tömegszázalékban tartalmaznak vízben oldódó kivonatokat [5], és ezeknek meg kell felelniük a 7.1., 7.2. és 7.3.1. alkritériumoknak. A nátrium-poliakrilát esetében ezek az akrilsav olyan monomerjeit és oligomerjeit jelentik, amelyek molekulatömege az ISO 17190 vizsgálati módszer szerint kisebb, mint a szuperabszorbens polimeré;
- c) az akrilamid nem tartozik a szuperabszorbens polimerek közé.

⁽¹⁶⁾ Európa Tanács, Miniszteri Bizottság, AP(89)1 állásfoglalás az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő műanyagokban használt színezékekről, lásd: <https://rm.coe.int/16804f8648>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.bfr.bund.de/cm/349/IX-Colorants-for-Plastics-and-other-Polymers-Used-in-Commodities.pdf>.

⁽¹⁸⁾ https://www.blv.admin.ch/dam/blv/fr/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmit-telrecht2017/anhang2-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annexe_2.pdf.

⁽¹⁹⁾ <https://www.blv.admin.ch/dam/blv/en/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmit-telrecht2017/anhang10-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annex-10-ordinance-fdha-materials-and-articles-intended-to-come-into-contact-with-food-stuffs.pdf>.

⁽²⁰⁾ <https://www.dssmith.com/contentassets/1bbf9877253f458aa0eed26b76f2d705/360-english.pdf>.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az ezen alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait, valamint a végtermékben található bármely anyag/keverék biztonsági adatlapját és koncentrációját is.

Ezenkívül a kérelmezőnek be kell nyújtania a beszállító nyilatkozatát is, amely dokumentálja a termékben használt szuperabszorbens polimer(ek) összetételét és a szuperabszorbens polimer(ek)ben található vízben oldódó kivonatok mennyiségét. A nyilatkozatot olyan biztonsági adatlapokkal vagy vizsgálati eredményekkel kell alátámasztani, amelyek feltüntetik a SAP-ban található maradék monomereket és azok mennyiségét. Az ajánlott vizsgálati módszerek a következők: az ISO 17190- és a WSP 210 szabvány szerinti módszer. A maradék monomerek és az oldódó kivonatok vizsgált mennyiségeit egy bizonyos időszak során ismétlődő mérések alapján átlagolni kell. Ismertetni kell az elemzésekhez használt módszereket és a mérések gyakoriságát, beleértve az elemzéshez igénybe vett laboratóriumokkal kapcsolatos információkat is.

[Megjegyzések:

[4] Maradék monomerek alatt a nem reagált akrilsav és a keresztkötő ágensek teljes mennyisége értendő.

[5] A SAP-ban található vízben oldódó kivonatok alatt a sók, valamint az akrilsav olyan monomerjei és oligomerjei értendők, amelyek molekulatömege kisebb, mint a SAP-é.]

7.3.7. Szilikon

Ez az alkritérium az öntapadó csíkról lehúzzható védőfóliákra vonatkozik.

a) Oldószeralapú szilikonbevonatok nem használhatók.

b) Oktametil-ciklotetrasziloxán D4 (CAS 556-67-2), dekametil-ciklopentasziloxán D5 (CAS 541-02-6) és dodekametil-ciklohexasziloxán D6 (CAS 540-97-6) nem lehet 800 ppm (0,08 tömegszázalék) feletti koncentrációban jelen a szilikonkeverékben [6]. A 800 ppm-es határértéket minden anyagra külön-külön kell alkalmazni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek az öntapadó csíkról lehúzzható védőfólia gyártójának aláírásával ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az ezen alkritériumnak való megfelelésről, és mellékelnie kell a biztonsági adatlapokat is.

[Megjegyzés:

[6] Ebben az esetben szilikonkeverék alatt két vagy több szilikonyersanyagból álló folyékony keverék értendő, amelyet nőknek szánt egyes higiéniai termékek (pl. tisztasági betétek és egészségügyi betétek) vagy pelenkák öntapadó csíkjáról lehúzzható védőfólia vagy védőpapír bevonataként használnak.]

7.3.8. Más, aggodalomra okot adó vegyi anyagok

Ez az alkritérium a végtermékben található szennyeződésekre vonatkozik.

A következő vegyi anyagok nem lehetnek jelen a végtermékben a 9. táblázatban megadott értékeket meghaladó koncentrációban.

9. táblázat

Korlátozás hatálya alá eső vegyi anyagok jegyzéke

Anyagok	Korlátozások
Formaldehid	< 16 ppm
Dibenzo-p-dioxinok (PCDD-k): 2,3,7,8-TCDD; 1,2,3,7,8-PeCDD; 1,2,3,4,7,8-HxCDD; 1,2,3,6,7,8-HxCDD; 1,2,3,7,8,9-HxCDD; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDD; OCDD	a PCDD-k, PCDF-ek és DLPCB-k kimutatható rokonvegyületeinek TEQ-összege < 2ng/kg
Dibenzofuránok (PCDF-ek): 2,3,7,8-TCDF; 1,2,3,7,8-PeCDF; 2,3,4,7,8-PeCDF; 1,2,3,4,7,8-HxCDF; 1,2,3,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,7,8,9-HxCDF; 2,3,4,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDF; 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF; OCDF	
Dioxin jellegű PCB-k (DLPCB-k): PCB 77; PCB 81; PCB 126; PCB 169; PCB 105; PCB 114; PCB 118; PCB 123; PCB 156; PCB 157; PCB 167; PCB 189	

Anyagok	Korlátozások
Többgyűrűs aromás szénhidrogének (PAH-ok)	
Benzo[a]antracén; Benzo[a]pirén; Benzo[e]pirén; Krizén; Benzo[b]fluorantén; Benzo[k]fluorantén; Dibenzo[a,h]antracén; Benzo[j]fluorantrén; Benzo[g,h,i]perilén; Indeno[1,2,3,cd]pirén; Fenantrén; Pirén; Antracén; Fluorantén; Naftalin	Az egyes PAH-ok < 0,2 mg/kg A PAH-ok összege < 1 mg/kg
Fenolok	
Biszfenol-A	< 0,02 %
Nonilfenol-dietoxilát	< 10 mg/kg
Nonilfenol	< 10 mg/kg
Ftalátok	
DINP, DEHP, DNOP, DIDP, BBP, DBP, DiBP, DIHP, BMEP, DPP/DIPP, DnPP, DnHP, DMP, DHNUP, DCHP, DHxP, DIHxP, DIOP, DPrP, DNP, 1,2-benzén-dikarboxilsav, di-C6-10-alkilészterek, 1,2-benzén-dikarboxilsav, vegyes decil-, hexil- és oktil-diészterek	egyenként < 0,01 %
Növényvédő szerek	
Glifozát	< 0,5 mg/kg
AMPA	< 0,5 mg/kg
Kvintozen	< 0,5 mg/kg
Hexaklórbenzol	< 0,5 mg/kg
Szerves ónok	
Tributil-ón	< 2 ppb
Egyéb szerves ónok: Monobutil-ón; Dibutil-ón; Trifenil-ón; Dioktil-ón; Monooktil-ón;	Az egyes szerves ónok < 10ppb
Nehézfémek	
Antimon	< 30 mg/kg
Kadmium	< 0,1 mg/kg
Króm	< 1 mg/kg
Ólom	< 0,2 mg/kg
Higany	< 0,02 mg/kg

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is.

Ezenkívül a kérelmezőnek be kell nyújtania a végterméken elvégzett elemzések eredményeit is. A vizsgálatokat reprezentatív terméken kell elvégezni. Azonos módon előállított termékek (pl. különböző méretű higiéniai termékek) esetében elegendő csak az egyik termékméretet elvégezni a vizsgálatokat. Alternatív megoldásként az elemzések külön-külön is elvégezhetők a végső (reprezentatív) terméket alkotó anyagok mindegyikén. Ismertetni kell az elemzésekhez használt módszereket és a mérés időpontját, beleértve az elemzéshez igénybe vett laboratóriumokkal kapcsolatos információkat is. Az ajánlott vizsgálati módszerek a következők: a minta előkészítéshez az NWSP 360.1R0 vagy ezzel egyenértékű módszer, az analízis extrakcióhoz az NWSP 360.2R0 vagy ezzel egyenértékű módszer, a műszeres elemzéshez pedig az NWSP 360.3R0 vagy ezzel egyenértékű módszer. A mérést évente legalább egyszer el kell végezni.

8. kritérium Csomagolás

Ez a kritérium a fogyasztói csomagolásra és a gyűjtőcsomagolásra vonatkozó követelményeket határozza meg.

A gyűjtőcsomagolást kerülni kell, vagy kizárólag kartonból és/vagy papírból készülhet.

a) A csomagoláshoz használt karton és/vagy papír

A kartonból és/vagy papírból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 40 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

A kartonból és/vagy papírból készült gyűjtőcsomagolásnak legalább 80 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

A fogyasztói csomagoláshoz és a gyűjtőcsomagoláshoz használt karton és/vagy papír fennmaradó részének (a 100 % és az újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya közötti különbség) független harmadik fél – például az FSC vagy a PEFC – tanúsítási rendszere vagy ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszer által kiadott, érvényes fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítvánnyal kell rendelkeznie. A fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítványt kiállító tanúsító szervezeteknek rendelkezniük kell a szóban forgó tanúsítási rendszer akkreditációjával/elismerésével.

b) A csomagoláshoz használt műanyag

– 2026. december 31-ig a műanyagból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 20 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

– 2027. január 1-jétől a műanyagból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 35 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

c) Újrafeldolgozhatóság

A fogyasztói csomagolás (karton és/vagy papír vagy műanyag) és a gyűjtőcsomagolás (karton és/vagy papír) újrafeldolgozható tartalmának legalább 95 tömegszázalékot kell kitennie, míg a maradék 5 %-nak az újrafeldolgozással összeegyeztethetőnek kell lennie.

d) További követelmények

– A kompozit csomagolás (akár fogyasztói csomagolás, akár gyűjtőcsomagolás esetében), a műanyagkeverékek használata, illetve a karton és/vagy papír műanyaggal vagy fémmel való bevonása nem megengedett.

– A fogyasztói csomagoláson fel kell tüntetni a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmát és újrafeldolgozhatóságát.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a következőket: 1. aláírással ellátott megfelelési nyilatkozat, amely feltünteti a fogyasztói csomagolás, valamint adott esetben a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmának százalékos arányát; 2. megfelelési nyilatkozat, amely feltünteti a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozhatóságát, és 3. nagy felbontású fénykép a fogyasztói csomagolásról, amelyen világosan látszanak a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmára és újrafeldolgozhatóságára vonatkozó információk.

Az illetékes testületek 2027. január 1-je után ismételt ellenőrzik a fogyasztói csomagolás újrafeldolgozottműanyag-tartalmának százalékos arányát feltüntető megfelelési nyilatkozatot.

A kérelmezőnek ellenőrzött számviteli dokumentumokat kell bemutatnia, amelyek igazolják, hogy a fogyasztói csomagoláshoz és a gyűjtőcsomagoláshoz felhasznált karton és/vagy papír fennmaradó része (a 100 % és az újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya közötti különbség) a hatályos FSC-, PEFC- vagy ezekkel egyenértékű rendszerek szerint tanúsított anyagnak minősül. Az ellenőrzött számviteli dokumentumoknak az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély teljes időtartamára érvényesnek kell lenniük. Az illetékes testületek 12 hónappal az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély odaítélését követően ismételt ellenőrzik a számviteli dokumentumokat.

Az újrafeldolgozott tartalmat az EN 45557 vagy az ISO 14021 szabványnak megfelelően, az újrafeldolgozhatóságot pedig az EN 13430 vagy az ISO 18604 szabványnak megfelelően kell ellenőrizni.

A csomagolásban található újrafeldolgozottműanyag-tartalomnak meg kell felelnie a felügyeleti láncre vonatkozó valamely szabványnak, például az ISO 22095 vagy az EN 15343 szabványnak. Egyenértékű módszerek akkor fogadhatók el, ha azokat harmadik fél egyenértékűnek tekinti, továbbá mellékelni kell az e követelménynek való megfelelést igazoló részletes magyarázatokat és a kapcsolódó igazoló dokumentumokat. Az újrafeldolgozott anyag beszerzését igazoló számlákat is be kell nyújtani.

Ezenkívül a csomagolás újrafeldolgozhatóságának (újrafeldolgozásra való rendelkezésre állás és újrafeldolgozással való összeegyeztethetőség) vizsgálata során a szabványos vizsgálati előírásoknak megfelelően kell eljárni. A karton- és/vagy papírcsomagolás újrafeldolgozhatóságát újrapépesíthetőségi vizsgálattal kell értékelni, és ebben az esetben a kérelmezőnek a PTS-RH 021 módszer, az ATICELCA 501 értékelési rendszer vagy ezekkel egyenértékű, az illetékes testület által elfogadott standard módszer alapján készült vizsgálati jegyzőkönyv(ek) eredményeivel alátámasztva kell igazolnia a karton- és/vagy papírcsomagolás újrapépesíthetőségét. A műanyagcsomagolás esetében az elkülönítésen vagy ellenőrzött keverésen alapuló rendszerek – például a RecyClass rendszer – tanúsításai is elfogadhatók független harmadik fél által kiadott tanúsításként. Egyenértékű vizsgálati módszerek akkor fogadhatók el, ha azokat harmadik fél egyenértékűnek tekinti.

9. kritérium A termék és a csomagolás használatára és ártalmatlanítására vonatkozó iránymutatás

A végtermék használati utasítását a csomagoláson vagy nyomtatott és/vagy digitális terméktájékoztatóban kell rendelkezésre bocsátani.

A fogyasztói csomagolásnak iránymutatást kell tartalmaznia a fogyasztói csomagolás, a gyűjtőcsomagolás (ha van ilyen), a különálló alkotóelemek és a használt termék ártalmatlanítása tekintetében. A fogyasztói csomagoláson szöveggel vagy vizuális szimbólumokkal fel kell tüntetni a következőket:

- a fogyasztói csomagolást, a gyűjtőcsomagolást (ha van ilyen), a különálló alkotóelemeket és a használt terméket tilos a WC-be dobni, és
- a fogyasztói csomagolás, a gyűjtőcsomagolás (ha van ilyen), a különálló alkotóelemek és a használt termék helyes ártalmatlanításának módja.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nagy felbontású fényképet kell benyújtania a termék használati utasításáról.

A kérelmezőnek olyan nagy felbontású fényképet kell benyújtania a fogyasztói csomagolásról, amelyen világosan látszanak az ártalmatlanítással kapcsolatos információk.

10. kritérium Használatra való alkalmasság és termékminőség

A végtermék hatékonyságának/minőségének kielégítőnek és legalább a már forgalomban lévő termékekével egyenértékűnek kell lennie.

A használatra való alkalmasságot a 10. táblázatban feltüntetett jellemzők és paraméterek szerint kell vizsgálni. Amennyiben megállapítottak teljesítménykülbségeket, ezeket el kell érni.

10. táblázat

A vizsgálandó termék használatra való alkalmasságát leíró jellemzők és paraméterek

Jellemzők		Előírt vizsgálati eljárás (teljesítménykülbsőb)			
		Babapelenkák	Intim betétek	Tamponok	Melltartóbetétek
Fogyasztói vizsgálatok	U1. Nedvszívás és szivárgás elleni védelem ⁽¹⁾	Fogyasztói vizsgálat (a terméket tesztelő fogyasztók 80 %-a kielégítőnek ítéli a teljesítményt)			
	U2. Bőrszárazság	Fogyasztói vizsgálat (a terméket tesztelő fogyasztók 80 %-a kielégítőnek ítéli a teljesítményt)		Nem alkalmazható	Mint a babapelenkák és az intim betétek esetében
	U3. Illeszkedés és kényelem	Fogyasztói vizsgálat (a terméket tesztelő fogyasztók 80 %-a kielégítőnek ítéli a teljesítményt)			
	U4. Összteljesítmény	Fogyasztói vizsgálat (a terméket tesztelő fogyasztók 80 %-a kielégítőnek ítéli a teljesítményt)			

Jellemzők		Előírt vizsgálati eljárás (teljesítményküszöb)			
		Babapelenkák	Intim betétek	Tamponok	Melltartóbetétek
Technikai vizsgálatok	T1. Nedvszívás és szivárgás elleni védelem ⁽¹⁾	Nedvszívási arány és szivárgás előtti nedvszívás		Syngina-módszer	Mint a babapelenkák és az intim betétek esetében
	T2. Bőrszárazság ⁽¹⁾	TEWL (transzepidermális vízvesztés), újranevesítési módszer vagy korneometrikus vizsgálatok		Nem alkalmazható	Mint a babapelenkák és az intim betétek esetében

⁽¹⁾ E követelmények nem vonatkoznak azokra a tisztasági betétekre, amelyek a női alsóneműt hivatottak védeni.

Értékelés és ellenőrzés:

A fogyasztói és a technikai vizsgálatokról vizsgálati jegyzőkönyvet kell benyújtani. A vizsgálati jegyzőkönyvben ismertetni kell legalább a vizsgálati módszereket, az eredményeket és a felhasznált adatokat. A vizsgálatokat olyan laboratóriumok végezhetik, amelyek minőségbiztosítási rendszer tanúsításával rendelkeznek.

Az uniós öko címkére pályázó, meghatározott típusú és méretű összes terméket vizsgálatoknak kell alávetni. Ha azonban bizonyítható, hogy a termékek teljesítménye azonos, csak egy méretet vagy termékcsoportonként különböző méretek reprezentatív keverékét kell megvizsgálni.

Különösen ügyelni kell a termékek mintavételére, szállítására és tárolására annak érdekében, hogy az eredmények reprodukálhatók legyenek. Javasolt elkerülni a termékek azonosíthatatlanná tételét vagy átsomagolását semleges csomagolásba annak érdekében, hogy a termék és/vagy a csomagolás teljesítménye ne módosuljon, kivéve, ha a módosulás kizárható.

A vizsgálatokra vonatkozó információkat – az adatok bizalmas kezelésének tiszteletben tartása mellett – az illetékes testületek rendelkezésére kell bocsátani. A vizsgálatok eredményeit közérthetően kell ismertetni, és az adatfelhasználó számára könnyen érthető kifejezésekkel, mértékegységekkel és szimbólumokkal kell bemutatni. Ennek során az alábbi elemeket kell meghatározni: a vizsgálatok helye és időpontja; a vizsgált termékek kiválasztásához alkalmazott kritériumok és a reprezentativitásuk; a kiválasztott vizsgálati jellemzők és adott esetben bizonyos jellemzők figyelmen kívül hagyásának okai; az alkalmazott vizsgálati módszerek és adott esetben korlátaik. A vizsgálatok eredményeinek felhasználását illetően egyértelmű iránymutatást kell adni.

További iránymutatások a fogyasztói vizsgálatokhoz:

- A mintavételnek, a vizsgálat megtervezésének, a tesztelők kiválasztásának és a vizsgálati eredmények kiértékelésének meg kell felelniük a standard statisztikai eljárásoknak (AFNOR Q 34-019, ASTM E1958-07e1 vagy ezekkel egyenértékű módszer).
- Minden terméket kérdőív alapján kell értékelni. A vizsgálatnak legkevesebb 72 óráig, amennyiben lehetséges, egy hétig kell tartania, és a termék szokásos alkalmazási feltételei között kell megvalósulnia.
- A tesztelők ajánlott száma legalább 30 fő (függetlenül attól, hogy a terméket kizárólag az egyik nem fogyasztói számára tervezték-e). A felmérésben részt vevő összes személy a vizsgált termék meghatározott típusának/méretének tényleges felhasználója.
- Amennyiben a terméket nem kizárólag az egyik nem fogyasztói számára tervezték, a férfi és női tesztelők arányának 1:1-nek kell lennie.
- A vizsgálatban részt vevő személyeknek reprezentálniuk kell a piacon jelenlevő fogyasztók különböző csoportjainak arányait. Az életkort, az országot és a nemet egyértelműen meg kell adni.
- Beteg vagy krónikus bőrbetegségben szenvedő személyek nem vehetnek részt a vizsgálatban. Azokat az eseteket, amikor a tesztelő személy megbetegszik a fogyasztói vizsgálat során, fel kell tüntetni a kérdőíven, továbbá válaszaik nem vehetők figyelembe a kiértékelésnél.
- A fogyasztói vizsgálatok (nedvszívás és szivárgásvédelem, bőrszárazság, illeszkedés és kényelem, valamint összteljesítmény) során a terméket vizsgáló fogyasztók 80 %-ának kielégítőnek kell minősítenie a teljesítményt, ami azt jelenti, hogy a fogyasztó 60 pont feletti értékkel értékeli a terméket (1–100-ig terjedő pontozási skálán). Alternatívaként a terméket vizsgáló fogyasztók 80 %-ának kell a terméket jónak, illetve nagyon jónak értékelnie (öt minősítési fokozat esetében: nagyon gyenge, gyenge, átlagos, jó, nagyon jó).
- Az eredményeket a fogyasztói vizsgálat befejezését követően statisztikailag ki kell értékelni.
- Ismertetni kell azokat a külső tényezőket, mint például márkázás, piaci részesedés és reklám, amelyek hatással lehetnek a termékek vélt teljesítményére.

A technikai vizsgálatok további követelményei:

- Amennyire lehetséges, a vizsgálatoknak termékre szabott, megismételhető és szigorú módszereken kell alapulniuk.
- A méréseket legalább öt mintán kell elvégezni. Az átlageredményeket a szórással együtt kell megadni.
- A melltartóbetétek esetében ajánlott technikai vizsgálatok megegyeznek a babapelenkák és az intim betétek esetében ajánlottakkal.

A kérelem értékeléssel és ellenőrzéssel foglalkozó részében megadott információknak megfelelően be kell nyújtani a termék tömegére, méreteire és tervezési sajátosságaira vonatkozó leírást.

11. kritérium Vállalati társadalmi felelősségvállalás a munkaügyi szempontok figyelembevételével

Ez a kritérium a nedvszívó higiéniai végtermék összeállításának helyszínére vonatkozó követelményeket határozza meg.

Tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozatára ⁽²¹⁾, az ENSZ Globális Megállapodására (2. pillér) ⁽²²⁾, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre ⁽²³⁾, valamint az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatására ⁽²⁴⁾, a kérelmezőnek harmadik fel által kiadott, helyszíni ellenőrzésekkel alátámasztott igazolást kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a termék végső összeállítását végző üzemben tiszteletben tartották az említett nemzetközi dokumentumokban, valamint az alábbi kiegészítő rendelkezésekben foglalt, alkalmazandó elveket.

Az ILO alapegyezményei:

i. Gyermekmunka:

- a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló, 1973. évi 138. számú egyezmény
- a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló, 1999. évi 182. számú egyezmény

ii. Kényszersmunka:

- a kényszersmunkáról szóló, 1930. évi 29. számú egyezmény és a kényszersmunkáról szóló egyezmény 2014. évi jegyzőkönyve
- a kényszersmunka felszámolásáról szóló, 1957. évi 105. számú egyezmény

iii. Az egyesülési szabadság és a kollektív tárgyaláshoz való jog:

- az egyesülési szabadság és a szervezkedési jog védelméről szóló, 1948. évi 87. számú egyezmény
- a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló, 1949. évi 98. számú egyezmény

iv. Megkülönböztetés:

- az egyenlő értékű munka esetén egyenlő díjazásáról szóló, 1951. évi 100. számú egyezmény
- a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről szóló, 1958. évi 111. számú egyezmény

Kiegészítő rendelkezések:

v. Munkaidő:

- a munkaidőről (ipar) szóló, 1919. évi 1. számú egyezmény
- a heti pihenőnapról (ipar) szóló, 1921. évi 14. számú egyezmény

vi. Díjazás:

- a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról szóló, 1970. évi 131. számú egyezmény
- a fizetett éves szabadságról szóló, 1970. évi 132. számú egyezmény (módosított)

⁽²¹⁾ ILO NORMLEX (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) és támogató iránymutatások.

⁽²²⁾ Az ENSZ Globális Megállapodása (2. pillér), <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/participants/141550>.

⁽²³⁾ Az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó irányelvek, <https://www.unglobalcompact.org/library/2>.

⁽²⁴⁾ Az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatása, <https://www.oecd.org/daf/inv/mne/48004323.pdf>.

- Létminimum: A kérelmezőnek biztosítania kell, hogy a szokásos (48 órát meg nem haladó) munkahéten fizetett bérek (az adók, jutalmak, juttatások és túlórabérek nélkül) elegendőek legyenek a munkavállaló és egy négyfős család alapvető szükségleteinek (lakhatás, energia, táplálkozás, ruházat, egészségügyi ellátás, oktatás, ivóvíz, gyermekgondozás és közlekedés) kielégítéséhez, valamint bizonyos diszkrecionális jövedelem biztosításához. Ennek ellenőrzése az SA8000 szociális szabvány (25) javadalmazásra vonatkozó útmutatása alapján történik.

vii. Egészség és biztonság:

- a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról szóló, 1981. évi 170. számú egyezmény
- a munkavállalók biztonságáról és egészségvédelméről szóló, 1990. évi 155. számú egyezmény
- a munkakörnyezetről (levegőtisztaság, zaj és rezgés) szóló, 1977. évi 148. számú egyezmény

viii. Szociális védelem és társadalmi befogadás:

- az orvosi ellátásról és a táppénzről szóló, 1969. évi 130. számú egyezmény
- a társadalombiztosítás minimális normáiról szóló, 1952. évi 102. számú egyezmény
- az üzemi balesetek esetén járó ellátásokról szóló, 1964. évi 121. számú egyezmény
- az egyenlő elbírálásról (baleseti kártérítés) szóló, 1925. évi 19. számú egyezmény
- az anyaság védelméről szóló, 2000. évi 183. számú egyezmény

ix. Méltányos elbocsátás:

- a munkaviszony megszüntetéséről szóló, 1982. évi 158. számú egyezmény

Az egyesülési szabadságot és a kollektív tárgyaláshoz való jogot törvényileg korlátozó helyeken a vállalkozás nem korlátozhatja a munkavállalókat abban, hogy alternatív mechanizmusokat dolgozzanak ki sérelmeik kifejezésére és jogaik védelmére a munkafeltételek és a foglalkoztatási feltételek tekintetében, és elismeri azokat a legitím munkavállalói szervezeteket, amelyekkel a munkahelyi kérdésekről párbeszédet tud folytatni.

Az ellenőrzési folyamat kiterjed a külső, ágazatfüggetlen szervezetekkel és érdekelttel folytatott konzultációkra a gyártóhelyek közelében, beleértve a szakszervezeteket, a közösségi szervezeteket, a civil szervezeteket és a munkaügyi szakértőket. Érdemi konzultációt kell folytatni két különböző alcsoport legalább két érdekelt felével. Azokon a helyszíneken, ahol a nemzeti jog nem tudja biztosítani, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás megfeleljen a fent említett nemzetközi egyezményeknek, az ellenőrzési folyamat részeként harmadik félnek kell helyszíni ellenőrzéseket lefolytatnia, amelyek ágazatfüggetlen értékelők által végzett, előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket is magukban foglalnak.

Annak érdekében, hogy az érdeklődő fogyasztók hozzáférjenek a teljesítményt bizonyító adatokhoz, az uniós ököcímke használatára vonatkozó engedély érvényességi ideje alatt a kérelmezőnek az interneten közzé kell tennie az ellenőrzések összesített eredményeit és főbb megállapításait (ideértve a következőkre vonatkozó részleteket: a) hányszor és milyen súlyos mértékben került sor az egyes munkavállalói jogok és munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági előírások megsértésére; b) jogorvoslati stratégia – ahol a jogorvoslat magában foglalja az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek koncepciója szerinti megelőzést; c) az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során felárt ismétlődő jogsértések alapvető okainak értékelése – kívül konzultáltak, milyen kérdések merültek fel, ez hogyan befolyásolta a korrekciós intézkedési tervet).

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek igazolnia kell az e követelményeknek való megfelelést, ehhez be kell nyújtania a fent meghatározott rendelkezésekkel összhangban lévő magatartási kódexe legfrissebb változatát, minden egyes, végterméket összeállító üzem igazoló ellenőrzési jelentését azon modell(ek) tekintetében, amely(ek)re ököcímét kérvényez, valamint egy olyan internetes hivatkozást, ahol megtalálhatók a közzétett eredmények és megállapítások.

A harmadik felek által végzett helyszíni ellenőrzéseket olyan ellenőröknek kell lebonyolítaniuk, akik rendelkeznek az annak értékeléséhez szükséges képesítéssel, hogy az ágazati gyártóüzemek megfelelnek-e a szociális normáknak és a magatartási kódexeknek, azokban az országokban pedig, amelyek ratifikálták az ILO 1947. évi 81. számú, az iparban és a kereskedelemben a munkaügyi ellenőrzésről szóló egyezményét, és ahol az ILO felügyelet szerint a nemzeti munkaügyi felügyeleti rendszer hatékony (26), valamint a munkaügyi felügyeleti rendszerek hatálya kiterjed a fentebb felsorolt területekre (27), közigazgatási szerv által kijelölt munkaügyi felügyelőknek kell ellátniuk ezt a feladatot.

(25) Social Accountability International, SA8000 nemzetközi szabvány, <http://www.sa-intl.org>.

(26) Lásd a 21. lábjegyzetet.

(27) Lásd a 21. lábjegyzetet.

Az ILO felsorolt alapegyezményei alkalmazandó elveinek, valamint a munkaidőre, a díjazásra, az egészségre és a biztonságra, továbbá a külső érdekeltekkel folytatott konzultációkra vonatkozó kiegészítő rendelkezéseknek való megfelelést ellenőrző, harmadik felek által alkalmazott rendszerekből vagy ellenőrzési folyamatokból származó érvényes tanúsítványok is elfogadhatók. E tanúsítványok a kérelem benyújtásának napján nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

12. kritérium Az uniós ökocímkén feltüntetett információ

Az uniós ökocímke logója elhelyezhető a termék fogyasztói csomagolásán. A választható szövegmezős címke használata esetén a címkének a következő három állítást kell tartalmaznia:

- „A környezetre gyakorolt hatás csökkentését szem előtt tartva tervezték”,
- „Megfelel a káros anyagokra vonatkozó szigorú követelményeknek”,
- „Igazolt teljesítmény”,

A kérelmezőnek követnie kell az uniós ökocímke logójának használatáról szóló iránymutatásban szereplő, a logó használatára vonatkozó utasításokat:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania az e követelménynek való megfelelésről, mellékelve a termék fogyasztói csomagolásáról készült nagy felbontású fényképet, amelyen világosan látszik a címke, a nyilvántartási szám/az engedélyszám, valamint adott esetben a címkével együtt megjeleníthető minden állítás.

II. MELLÉKLET

Az újrahasználatos menstruációs kelyhek uniós ökocímkéjének odaítélésére vonatkozó kritériumok

Az uniós ökocímke odaítélésére vonatkozó kritériumok célja elismerni a piacon elérhető legjobb környezeti teljesítményt felmutató újrahasználatos menstruációs kelyheket. A kritériumok az e termékek életciklusához kapcsolódó fő környezeti hatásokra összpontosítanak, és támogatják a gazdaság körforgásos jellegét.

Értékelési és ellenőrzési követelmények

Ahhoz, hogy egy adott terméknek odaítéljék az uniós ökocímket, a terméknek minden egyes követelménynek meg kell felelnie. A kérelmezőnek írásban kell megerősítenie, hogy valamennyi kritérium teljesül.

Minden kritériumhoz konkrét értékelési és ellenőrzési követelmények tartoznak.

Ha a kérelmezőnek a kritériumoknak való megfelelés igazolására nyilatkozatokat, dokumentumokat, elemzéseket, vizsgálati jegyzőkönyveket vagy egyéb bizonyítékot kell benyújtania, azok az esetnek megfelelően származhatnak a kérelmezőtől és/vagy annak beszállítójától (beszállítóitól).

Az illetékes testületeknek előnyben kell részesíteniük a vizsgálo- és kalibrálólaboratóriumokra vonatkozó harmonizált szabvány szerint akkreditált szervezetek által kiállított tanúsítványokat, valamint a termékek, folyamatok és szolgáltatások tanúsítását végző szervezetekre vonatkozó harmonizált szabvány szerint akkreditált szervezetek által kiállított igazolásokat.

Adott esetben az egyes kritériumok tekintetében a megadott vizsgálati módszerektől eltérő vizsgálati módszerek is alkalmazhatók, amennyiben a kérelmet elbíráló illetékes testület elfogadja azok egyenértékűségét.

Az illetékes testületek szükség szerint igazoló dokumentumokat kérhetnek, illetve független ellenőrzéseket vagy helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek.

Az uniós ökocímkes termékek beszállítóiban vagy gyártási helyszíneiben bekövetkező változásokról értesíteni kell az illetékes testületeket, valamint igazoló adatokat kell a rendelkezésükre kell bocsátani a kritériumoknak való folytatólagos megfelelés ellenőrzéséhez.

Az uniós ökocímke odaítélésének előfeltétele, hogy a termék megfeleljen azon ország vagy országok valamennyi vonatkozó jogi követelményének, ahol a terméket forgalmazni kívánják. A kérelmezőnek nyilatkozatot kell tennie arról, hogy a termék megfelel ennek a feltételnek.

Az uniós ökocímke iránti kérelemmel együtt a következő információkat kell benyújtani:

- a) a termék leírása, beleértve az egyes termékegységek tömegét és a termék össztömegét;
- b) a fogyasztói csomagolás leírása, beleértve adott esetben annak össztömegét;
- c) a gyűjtőcsomagolás leírása, beleértve adott esetben annak össztömegét;
- d) a különálló alkotóelemek leírása, beleértve azok tömegét;
- e) a termékben felhasznált alkotóelemek, anyagok és vegyületek, ezek mindegyikének tömege és adott esetben CAS-száma.

E melléklet alkalmazásában:

1. „adalékanyagok”: az alkotóelemekhez, az anyagokhoz vagy a végtermékhez a termék egyes jellemzőinek javítása vagy megőrzése érdekében hozzáadott anyagok;
2. „kompozit csomagolás”: két vagy több különböző, egymástól kézzel szétválaszthatatlan anyagból álló, és ezért egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képező csomagolási egység, a címkékhez, záróelemekhez és lezárásokhoz használt anyagok kivételével;
3. „gyűjtőcsomagolás”, más néven másodlagos csomagolás: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy meghatározott számú értékesítési egységet foglaljon magában az értékesítési helyen, akár a fogyasztó részére értékesítik ezeket az egységeket ilyen formában, akár csak a polcok feltöltésére szolgálnak az értékesítési helyen, akár készlet-nyilvántartási vagy forgalmazási egységet képeznek, és amelyet a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül el lehet távolítani;
4. „szennyeződés”: a termelésből – beleértve a nyersanyagok termelését is – származó maradványanyagok, szennyező anyagok stb., amelyek a nyersanyagban/összetevőben és/vagy a (végtermékben vagy annak valamely alkotóelemében használt) vegyipari termékben kevesebb mint 100 ppm (0,0100 tömegszázalék, 100 mg/kg) koncentrációban található meg;

5. „összetevő”: a (végtermékben vagy annak valamely alkotóelemében használt) vegyipari termékben található valamennyi anyag, beleértve a nyersanyagokban található adalékanyagokat (pl. tartósítószerket és stabilizátorokat). Az összetevőkből stabil gyártási körülmények között ismertem felszabaduló anyagok (pl. formaldehid és arilamin) szintén összetevőknek tekintendők;
6. „csomagolás”: bármilyen anyagból készült tárgyak, amelyek termékek tárolására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására szolgálnak, és amelyek funkciójuk, anyaguk és kialakításuk alapján különböző csomagolási formákra oszthatók fel, beleértve a következőket:
 - a) olyan tárgyak, amelyek a termék tárolásához, megtámasztásához vagy megóvásához szükségesek annak teljes élettartama során, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szánnak;
 - b) az a) pontban említett valamely tárgy azon alkotóelemei és kiegészítő elemei, amelyek a tárgy szerves részét képezik;
 - c) az a) pontban említett tárgy kiegészítő elemei, amelyek közvetlenül a termékre vannak rögzítve vagy ahhoz vannak kapcsolva, és csomagolási funkciót látnak el, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szánnak; stb.;
7. „műanyagok”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 5. pontja értelmében vett polimerek, amelyekhez esetleg adalékanyagokat vagy egyéb anyagokat adtak, és amelyek a végtermék és/vagy a csomagolás fő szerkezeti alkotóelemeiként funkcionálhatnak, kivéve a kémiaiailag nem módosított természetes polimereket;
8. „polimer”: monomer egységek egy vagy több típusának sorozatával jellemzett molekulákból álló anyag. Az ilyen molekulák széles molekulatömeg-tartományban oszlanak el, amelyben a molekulásúly különbségét elsősorban a monomer egységek számának különbsége okozza. A polimer a következőkből áll: a) a legalább három monomer egységet tartalmazó molekulák egyszerű súlytöbbsége, amelyek legalább egy másik monomer egységhez vagy egyéb reagenshez kovalens kötéssel kapcsolódnak; b) az azonos molekulatömegű molekulák kevesebb mint egyszerű súlytöbbsége. E fogalom meghatározás összefüggésében a „monomer egység” a polimerben található monomer anyag kötött formáját jelenti az 1907/2006/EK rendeletben meghatározottak szerint;
9. „újrafeldolgozhatóság”: egy tárgy újrafeldolgozható részeinek mennyisége (tömeg vagy százalékos arány szerint);
10. „újrafeldolgozott tartalom”: egy tárgy (terület, hosszúság, térfogat vagy tömeg szerinti) azon részaránya, amely fogyasztói és/vagy ipari felhasználás után újrafeldolgozott anyagból származik. Ebben az esetben a „tárgy” utalhat a termékre vagy a csomagolásra;
11. „újrafeldolgozás”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkével összhangban olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat újrafeldolgozás révén termékké vagy anyaggá alakítják, akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását is, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az üzemanyagként való használatra történő vagy az újratöltéshez szükséges újrafeldolgozást;
12. „fogyasztói csomagolás”, más néven elsődleges csomagolás: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy az értékesítési ponton a végső felhasználó vagy a fogyasztó számára termékekből és csomagolásból álló értékesítési egységet képezzen;
13. „különálló alkotóelem”: olyan csomagolási alkotóelem, amely elkülönül a csomagolási egység fő részétől, esetleg eltérő anyagból is készül, és amelyet a termékhez való hozzáférés érdekében teljesen és tartósan le kell választani a fő csomagolási egységtől, továbbá amelyről jellemzően külön tételként és hamarabb válnak meg, mint a csomagolási egységtől. Az újrahasználatos menstruációs kelyhek esetében minden olyan (védő- vagy higiéniai funkcióval rendelkező) alkotóelem, amelyet a termék használata előtt el kell távolítani, például a kehellyel rendszerint együtt értékesített zsák/tasak;
14. „endokrin károsító tulajdonságúként azonosított anyagok”, más néven endokrin károsító anyagok: olyan anyagok, amelyekről az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkének f) pontja (a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistája) vagy az 528/2012/EU rendelet vagy az 1107/2009/EK rendelet vagy az 1272/2008/EK rendelet szerint megállapították, hogy (az emberi egészségre és/vagy a környezetre) endokrin károsító tulajdonságokkal rendelkeznek;

15. „szintetikus polimerek”: a cellulózpéptől eltérő makromolekuláris anyagok, amelyeket szándékosan állítanak elő az alábbi módszerek valamelyikével:
- polimerizációs folyamat, például poliaddíció vagy polikondenzáció, illetve a monomerek és egyéb kiindulási anyagok kombinációjának bármely más hasonló folyamata;
 - természetes vagy szintetikus makromolekulák kémiai módosítása;
 - mikrobiális fermentáció.

1. kritérium A nyersanyag előállítása során keletkező kibocsátások

1.1. Por és kloridok levegőbe történő kibocsátása

a) Porkibocsátások

- Ez a követelmény csak a szilikonokra vonatkozik.

A nyersanyagként használt elemi szilícium tárolása és kezelése során az alábbi technikák közül legalább egyet alkalmazni kell:

- Az elemi szilícium silókban történő tárolása (őrlés után),
- Az elemi szilícium esőtől és széltől védett fedett területeken történő tárolása (őrlés után),
- Az elemi szilícium tárolóba való töltése során olyan berendezések használata, amelyek elszívó kürtővel és elvezetőcsővel rendelkeznek a diffúz porkibocsátások leválasztására (őrlés után),
- Az őrlőgép atmoszférájának a légköri nyomásnál valamivel alacsonyabb nyomáson tartása.

- Ez a követelmény a szilikonokra és más elasztomerekre egyaránt vonatkozik.

Az irányított porkibocsátások éves átlaga nem érheti el az 5 mg/Nm³-t. A porkibocsátásokat folyamatosan nyomon kell követni.

b) Kloridkibocsátások

- Ez a követelmény csak a szilikonokra vonatkozik.

A metil-kloridból, a közvetlen szintézisből és a desztillálásból származó távozó gázokat termikus oxidációnak, majd nedves mosásnak kell alávetni. A klórozott vegyületek termikus oxidációs eljárás során való égetése engedélyezett.

- Ez a követelmény a szilikonoktól eltérő elasztomerekre vonatkozik.

A poliklórozott dibenzo-p-dioxin- (PCDD) és a poliklórozott dibenzofurán- (PCDF) kibocsátások nem érhetik el a 0,01 ng TEQ/Nm³-t (a mintavételi időszak során mért adatok átlagaként). A PCDD-/PCDF-kibocsátások nyomon követését hathavonta kell elvégezni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a nyersanyag beszállítójának nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy megfelel az 1.1. kritériumnak. A nyilatkozatnak továbbá igazolnia kell a következőknek való megfelelést:

- az 1.1. kritérium a) pontjának i. alpontja: a szilikon beszállítójának fel kell tüntetnie, hogy a telephelyén milyen technikát alkalmaz, és kiegészítő adatként fényképet vagy műszaki leírásokat kell mellékelnie,
- az 1.1. kritérium a) pontjának ii. alpontja: a nyersanyag-beszállítóknak rendelkezésre kell bocsátania a telephelyen végzett mérések eredményeit, valamint a porkibocsátás éves átlagát. Az elfogadott módszerek az EN 15267-1, EN 15267-2, EN 15267-3, EN 15267-4, EN 13284-1 és EN 13284-2 szabvány szerinti módszerek. A szilikongyártás esetében a mérésnek ki kell terjednie legalább az elemi szilícium őrlésére, tárolására és kezelésére,
- az 1.1. kritérium b) pontjának i. alpontja: a szilikon beszállítójának részletes adatokat kell szolgáltatnia a metil-kloridból, a közvetlen szintézisből és a desztillálásból származó távozó gázok feldolgozásáról,
- az 1.1. kritérium b) pontjának ii. alpontja: a nyersanyag beszállítójának a kezelt gázokkal kapcsolatban rendelkezésre kell bocsátania a PCDD-/PCDF-kibocsátások méréseinek eredményeit. Az elfogadott módszerek az EN 1948-1, EN 1948-2 és EN 1948-3 szabvány szerinti módszerek.

1.2. Réz és cink vízbe történő kibocsátása

Ez a kritérium csak a szilikonokra vonatkozik.

A polidimetil-sziloxán (PDMS) előállítási szakaszából származó szennyvizet kicsapattal vagy lúgos körülmények közötti flokkulációval elő kell kezelni, majd ülepítést és szűrést kell végezni. Ez az alábbiakat foglalja magában:

- az iszap ártalmatlanítás előtti víztelenítése; valamint
- a szilárd fém maradékanyagok kinyerése fémviszanyerő üzemekben.

A kezelt szennyvízben a réz koncentrációjának 0,5 mg/l alatt, míg a cink koncentrációjának 2 mg/l alatt kell lennie.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a szilikon beszállítójának nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy megfelel az 1.2. kritériumnak, valamint annak igazolását, hogy az üzem szennyvízkezelő rendszerén belül a kicsapattal/flokkulációt szolgáló szakaszt ülepítés követi. Ezenkívül a szilikon beszállítójának rendelkezésre kell bocsátania a kezelt szennyvíz réz- és cinktartalmára vonatkozó mérési eredményeket.

1.3. CO₂-kibocsátások

Ez a kritérium csak a szilikonokra vonatkozik.

A szilikongyártásból származó CO₂-kibocsátások, beleértve a villamosenergia-termelésből származó kibocsátásokat is (függetlenül attól, hogy az energiát a gyártóüzem telephelyén vagy azon kívül termelik), 1 kg szilikonra vetítve nem haladhatják meg a 6,58 kg-t. A CO₂-kibocsátások számításakor figyelembe kell venni a szilikongyártás során használt valamennyi nem megújuló energiaforrást. Az egyes energiaforrásokból származó CO₂-kibocsátások kiszámításához az 1. táblázat szerinti kibocsátási referenciaértékeket kell használni. Szükség esetén az egyéb energiaforrásokra vonatkozó CO₂-kibocsátási tényezőket az (EU) 2018/2066 rendelet VI. melléklete tartalmazza, míg a hálózati villamos energiára vonatkozó CO₂-kibocsátási tényezőknél összhangban kell lenniük az (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló rendelettel.

1. táblázat

A különböző energiaforrásokból származó CO₂-kibocsátások referenciaértékei

Tüzelőanyag	CO ₂ -kibocsátások	Mértékegység	Hivatkozás
Szén	94,6	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Nyersolaj	73,3	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Fűtőolaj 1.	74,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Fűtőolaj 2–5.	77,4	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
LPG	63,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Földgáz	56,1	g fosszilis CO ₂ /MJ	(EU) 2018/2066 rendelet
Hálózati villamos energia	376	g fosszilis CO ₂ /kWh	(EU) 2019/331 rendelet

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a szilikongyártásból származó CO₂-kibocsátásokra vonatkozó adatokat és részletes számításokat.

A CO₂-kibocsátási adatok kapcsán figyelembe kell venni a nyersanyaggyártás során felhasznált összes energiaforrást, beleértve a villamosenergia-termelésből származó kibocsátásokat is (függetlenül attól, hogy az energiát a gyártóüzem telephelyén vagy azon kívül termelik).

A gyártási folyamatokhoz beszerzett és felhasznált, megújuló forrásokból származó energia mennyiségét nem kell figyelembe venni a CO₂-kibocsátások kiszámításakor. A biomassza-tüzelés esetében ez azt jelenti, hogy a biomasszána meg kell felelnie az (EU) 2018/2001 irányelv idevágó fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás megtakarítására vonatkozó kritériumainak. A kérelmezőnek megfelelő dokumentumokkal kell igazolnia, hogy az üzemben ilyen típusú energiát ténylegesen használnak, illetve külső forrásból beszerzettek (a szerződés másolata és a megvásárolt villamos energia megújuló részarányát feltüntető számla).

A számításoknak és/vagy az anyagmérlegeknek 12 hónapos gyártási időszakon kell alapulniuk. A számításokat évente meg kell ismételni. Új vagy felújított gyártóüzem esetében a számításokat az üzem legalább 45 egymást követő napon át tartó stabil üzemelésére kell alapozni. A számításoknak az adott időszak szempontjából reprezentatívnak kell lenniük.

A hálózati villamos energia esetében a fent megadott értéket (európai átlag) kell használni, kivéve, ha a kérelmező olyan dokumentumokat nyújt be, amelyek alapján megállapíthatók a saját villamosenergia-szolgáltatóra vonatkozó konkrét értékek (eredetigazolt villamos energiára vagy tanúsított villamos energiára vonatkozó szerződés). Ebben az esetben a kérelmező a megadott érték helyett ezt az értéket használhatja. A megfelelést alátámasztó dokumentumoknak (pl. szerződésmásolatnak) tartalmazniuk kell az átlagértéket feltüntető műszaki leírásokat.

2. kritérium A gyártással összefüggő környezetgazdálkodás

Minden olyan üzemnek, ahol a nyersanyagokat (szilikont vagy más elasztomereket) vagy a végtermékeket állítják elő, rendszerekkel kell rendelkeznie a következők végrehajtására:

- a) víztakarékosság. A vízgazdálkodási rendszert dokumentálni vagy ismertetni kell, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: a vízmozgások nyomon követése; a zárt rendszerekben történő vízkeringtetés igazolása; a szennyvízképződés mérséklésével és az optimalizálási arányokkal kapcsolatos folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek (ha releváns, azaz ha az üzemben használnak vizet);
- b) integrált hulladékgazdálkodási terv, amely az ártalmatlanítással szemben a gyártóüzemben keletkező valamennyi hulladék esetében az ártalmatlanítástól eltérő kezelési módokat részletesen előnyben, és figyelembe veszi a hulladék megelőzését, újrafelhasználását, újrafeldolgozását, hasznosítását és végleges ártalmatlanítását magában foglaló hulladékhierarchiát. A hulladékgazdálkodási tervet dokumentálni vagy ismertetni kell, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: a különböző hulladékfrakciók szétválasztása; a nem veszélyes hulladékaramban lévő újrafeldolgozható anyagok kezelése, gyűjtése, szétválasztása és használata; anyagok egyéb felhasználásra történő visszanyerése; a veszélyes hulladék kezelése, gyűjtése, szétválasztása és ártalmatlanítása az illetékes helyi és a nemzeti szabályozó hatóságok által meghatározottak szerint; valamint a hulladék megelőzését, újrafelhasználását, újrafeldolgozását, és a nem megelőzhető hulladékfrakciók hasznosítását (beleértve az energetikai hasznosítást is) szolgáló folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek;
- c) az energiahatékonyság és az energiagazdálkodás optimalizálása. Az energiagazdálkodási rendszernek ki kell terjednie valamennyi energiafogyasztó berendezésre, beleértve a gépeket, a világítást, a légkondicionálást és a hűtést is. Az energiagazdálkodási rendszernek tartalmaznia kell az energiahatékonyság javítását célzó intézkedéseket, kitérve legalább a következő szempontokat érintő információkra: energiaadat-gyűjtési terv kidolgozása és végrehajtása a legfontosabb energetikai adatok azonosítása érdekében; az energiafogyasztás elemzése, amely tartalmazza az energiafogyasztó rendszerek, eljárások és létesítmények jegyzékét; a hatékonyabb energiafelhasználást célzó intézkedések meghatározása; az energiafogyasztás csökkentésével kapcsolatos folyamatos fejlesztési célkitűzések és célértékek.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania 1. a nyersanyagok (szilikon vagy más elasztomerek) gyártójának, valamint 2. az újrahasználatos menstruációs kelyhek gyártójának nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy megfelel e kritériumnak. A nyilatkozatot jelentéssel kell alátámasztani, amely részletesen ismerteti a beszállítók által az egyes érintett telephelyeken a szabványok – így az ISO 14001 és/vagy az ISO 50001 – víz- hulladék és energiatervekre vonatkozó követelményeinek betartása céljából elfogadott eljárásokat.

Ha a hulladékgazdálkodást kiszervezik, akkor e kritérium vonatkozásában az alvállalkozó megfelelőségi nyilatkozatát is be kell nyújtani.

Az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) nyilvántartásba vett és/vagy az ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 vagy ezekkel egyenértékű szabvány/rendszer szerint tanúsított kérelmezők esetében e követelmények akkor tekinthetők teljesítettnek, ha:

- a) a gyártóüzem(ek) víz-, hulladék- és energiagazdálkodási terveinek integrálását dokumentálják a vállalat EMAS környezetvédelmi nyilatkozatában; vagy

- b) az ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 szabvány vagy az ezekkel egyenértékű rendszer megfelelőképpen integrálja a gyártóüzem(ek) víz-, hulladék- és energiagazdálkodási terveit.

3. kritérium A nyersanyagok hatékony felhasználása a végtermék gyártása során

E kritérium követelményei a végtermék gyártásának helyszínére vonatkoznak.

A végtermékek gyártása és csomagolása során keletkező, hulladéklerakóban elhelyezett vagy energetikai hasznosítás nélkül elégetett hulladék mennyisége nem haladhatja meg a végtermék tömegének 4 %-át.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek meg kell erősítenie a fenti követelménynek való megfelelést.

A kérelmezőnek bizonyítékot kell benyújtania arról a hulladékmennyiségről, amelyet a gyártási folyamat során nem használtak fel újra vagy nem alakítottak át más anyagokká és/vagy energiává.

A kérelmezőnek ismertetnie kell a következők mindegyikét:

- a termék és a csomagolás tömege,
- a gyártás során keletkező összes hulladékáram, és
- a hasznosított hulladék feldolgozására szolgáló kezelés és a hulladéklerakóban elhelyezett vagy elégetett hulladékfrakció.

A hulladéklerakóban elhelyezett vagy energetikai hasznosítás nélkül elégetett hulladék mennyiségét a keletkezett hulladék és a hasznosított (újrahasznált, újrafeldolgozott stb.) hulladék mennyisége közötti különbség alapján kell kiszámítani.

4. kritérium Tiltalom vagy korlátozás hatálya alá eső anyagok

4.1. Az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően osztályozott anyagokra vonatkozó korlátozások

Ez a kritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A 4. táblázatban foglalt eltérés hiányában a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben), amely a 2. táblázatban megadott, az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően meghatározott veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák valamelyikébe tartozik, és amelyre vonatkozik a kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok valamelyike.

2. táblázat

Tiltalom hatálya alá eső veszélyességi osztályok, veszélyességi kategóriák és kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok

Rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító anyagok	
1A. és 1B. kategória	2. kategória
H340 Genetikai károsodást okozhat.	H341 Feltehetően genetikai károsodást okoz.
H350 Rákot okozhat.	H351 Feltehetően rákot okoz.
H350i Belélegezve rákot okozhat.	-
H360F Károsíthatja a termékenységet.	H361f Feltehetően károsítja a termékenységet.
H360D Károsíthatja a születendő gyermeket.	H361d Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.
H360FD Károsíthatja a termékenységet. Károsíthatja a születendő gyermeket.	H361fd Feltehetően károsítja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.
H360Fd Károsíthatja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket.	H362 A szoptatott gyermeket károsíthatja.
H360Df Károsíthatja a születendő gyermeket. Feltehetően károsítja a termékenységet.	

Akut toxicitás	
1. és 2. kategória	3. kategória
H300 Lenyelve halálos.	H301 Lenyelve mérgező.
H310 Bőrrel érintkezve halálos.	H311 Bőrrel érintkezve mérgező.
H330 Belélegezve halálos.	H331 Belélegezve mérgező.
H304 Lenyelve és a légutakba kerülve halálos lehet.	EUH070 Szembe kerülve mérgező.
Specifikus célszervi toxicitás	
1. kategória	2. kategória
H370 Károsítja a szerveket.	H371 Károsíthatja a szerveket.
H372 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsítja a szerveket.	H373 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsíthatja a szerveket.
Légzőszervi és bőrszenzibilizáció	
1A. kategória	1B. kategória
H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki.	H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki.
H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat.	H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat.
Az emberi egészségre és a környezetre ható endokrin károsító anyagok	
1. kategória	2. kategória
EUH380: Endokrin károsító hatású lehet az embereknél.	EUH381: Feltételezhetően endokrin zavart okozhat az embereknél.
EUH430: Endokrin károsító hatású lehet a környezetben.	EUH431: Feltételezhetően endokrin zavart okozhat a környezetben.
Perzisztens, bioakkumulatív és mérgező anyagok	
PBT	vPvB
EUH440: Felhalmozódik a környezetben és az élő szervezetekben, beleértve az embereket is.	EUH441: Nagymértékben felhalmozódik a környezetben és az élő szervezetekben, beleértve az embereket is.
Perzisztens, mobilis és mérgező anyagok	
PMT	vPvM
EUH450: Tartós, diffúz szennyezést okozhat a vízkészletekben.	EUH451: Rendkívül tartós, diffúz szennyezést okozhat a vízkészletekben.

Ezenfelül a 4. táblázatban foglalt eltérés hiányában a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben) 0,010 tömegszázalék feletti koncentrációban, amely a 3. táblázatban megadott, az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően meghatározott veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák valamelyikébe tartozik, és amelyre vonatkozik a kapcsolódó figyelmeztetőmondat-kódok valamelyike.

3. táblázat

Korlátozás hatálya alá eső veszélyességi osztályok, veszélyességi kategóriák és kapcsolódó figyelmeztetőmondatkódok

A vízi környezetre veszélyes anyagok	
1. és 2. kategória	3. és 4. kategória
H400 Nagyon mérgező a vízi élővilágra.	H412 Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.
H410 Nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.	H413 Hosszan tartó ártalmas hatást gyakorolhat a vízi élővilágra.
H411 Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz.	
Az ózonrétegre veszélyes anyagok	
H420 Károsítja a közegészséget és a környezetet, mert a légkör felső rétegeiben lebontja az ózont.	

4. táblázat

Eltérések az 1272/2008/EK rendelet szerinti harmonizált osztályozás alá eső anyagokra vonatkozó korlátozásoktól

Anyag típusa	Az eltérés tárgyát képező veszélyességi osztály, veszélyességi kategória és figyelmeztetőmondatkód	Az eltérés feltételei
A harmonizált osztályozás szerinti H304 kategóriába sorolt anyagok.	H304	A 40 °C-on 20,5 cSt alatti viszkozitású anyagok.
Titán-dioxid (nanoforma)	H351	Csak pigmentként való használat esetén. Nem használható por vagy spray formájában.

A figyelmeztetőmondat-kódok általában anyagokra vonatkoznak. Ha azonban az anyagokról nem lehetséges külön adatokat beszerezni, a keverékekre vonatkozó besorolási szabályokat kell alkalmazni.

A fenti követelmény nem vonatkozik azon anyagok vagy keverékek használatára, amelyeket a gyártási folyamat során kémiai módon módosítottak, hogy azok a veszélyek, amelyek miatt az anyagot vagy keveréket az 1272/2008/EK rendelet alapján osztályozták, már nem állnak fenn.

Ez a kritérium nem vonatkozik a következőkre:

- az 1907/2006/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott hatálya alá nem tartozó anyagok;
- az 1907/2006/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó anyagok; ez a pont azokat a kritériumokat állapítja meg, amelyek alapján a szóban forgó rendelet V. mellékletében szereplő anyagok mentesülnek a regisztrálási, továbbfelhasználói és értékelési követelmények alól.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a 4.1. alkritériumnak való megfelelésről, és rendelkezésre kell bocsátania az alkotóelemek gyártóinak vonatkozó nyilatkozatait, az összes felhasznált vegyi anyag jegyzékét, azok biztonsági adatlapját vagy a vegyi anyag szállítóinak nyilatkozatát, valamint minden olyan vonatkozó nyilatkozatot, amely igazolja a követelménynek való megfelelést.

A korlátozás hatálya alá eső anyagok és elkerülhetetlen szennyeződések esetében a korlátozás hatálya alá eső anyag vagy szennyeződés koncentrációját és 100 %-os feltételezett retenciós faktort kell alkalmazni a végtermékben maradó korlátozás hatálya alá eső anyag vagy szennyeződés mennyiségének becsléséhez. A vegyipari termékben legfeljebb 0,0100 tömegszázalék szennyeződés lehet jelen. Az összetevőkből ismert felszabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződésnek tekintendők.

A 100 %-os retenciós faktortól való bárminemű eltérést (például az oldószer párolgásával) vagy a korlátozás hatálya alá eső szennyeződés kémiai módosítását indokolni kell.

A 4.1. alkritérium szerinti követelmény alól mentesülő anyagok esetében (lásd az 1907/2006/EK rendelet IV. és V. mellékletét) a megfelelés igazolására elegendő a kérelmező ilyen értelmű nyilatkozata.

Mivel az uniós ökocímke használatára vonatkozó egyazon engedély hatálya alá különféle, ugyanazon vegyi anyagok felhasználásával előállított termékek vagy potenciális termékek is tartozhatnak, a szennyeződés számítását elegendő az engedély hatálya alá tartozó, a kritérium szempontjából a legkedvezőtlenebb tulajdonságú termékre vagy alkotóelemre (például a korlátozás hatálya alá eső festékek ellenőrzése esetében a legnagyobb nyomtatott felülettel rendelkező termékre) nézve benyújtani.

A fenti bizonyítékokat a kérelmező szállítói láncába tartozó bármely beszállító közvetlenül is benyújthatja az illetékes testületeknek.

4.2. **Különös aggodalomra okot adó anyagok (SVHC-k)**

Ez a kritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmazhat olyan összetevőt (önállóan vagy keverékekben), amely megfelel az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkében említett kritériumoknak és amelyet az említett rendelet 59. cikkében leírt eljárásnak megfelelően azonosítottak, illetve amely szerepel a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistáján.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy a végtermék, illetve annak bármely alkotóeleme nem tartalmaz különös aggodalomra okot adó anyagokat. A nyilatkozatot alá kell támasztani a végtermék és annak alkotóelemei előállításához felhasznált valamennyi beszállított vegyi anyag és anyag biztonsági adatlapjával.

A különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő és az 1907/2006/EK rendelet 59. cikkének bekezdése szerinti jelöltlistán szereplő vegyi anyagok jegyzékét lásd:

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

A jegyzékre az uniós ökocímke iránti kérelem benyújtásának napján érvényes állapota szerint kell hivatkozni.

A különös aggodalomra okot adó anyagként azonosított elkerülhetetlen szennyeződések esetében a szennyeződés koncentrációját és 100 %-os feltételezett retenciós faktort kell alkalmazni a végtermékben maradó különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő szennyeződés mennyiségének becsléséhez. A vegyipari termékben legfeljebb 0,0100 tömegszázalék szennyeződés lehet jelen. Az összetevőkből ismert felszabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződésnek tekintendők.

A 100 %-os retenciós faktortól való bárminemű eltérést (például az oldószer párolgásával) és a különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülő szennyeződés kémiai módosítását indokolni kell.

4.3. **Egyéb különleges korlátozások**

4.3.1. *Tilalom hatálya alá eső, meghatározott anyagok*

Ez a kritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

A következő anyagok (önállóan vagy keverékekben) nem adhatók hozzá a végtermékben vagy annak bármely alkotóelemében használt vegyipari termékhez:

- 5-klór-2-metil-4-izotiazolin-3-on (CMIT);
- alkil-fenol-etoxilátok (APE-k) és egyéb alkil-fenol-származékok [1];
- antibakteriális szerek (pl. nanoezüst és triklozan);
- formaldehid és formaldehidet kibocsátó anyagok;
- metil-izotiazolinon (MIT);
- nitropézsmák és policiklusos pézsmák;

- g) a szilikongyártásban katalizátorként használt szerves ónvegyületek;
- h) parabének;
- i) ftalátok;
- j) endokrin károsító tulajdonságúként azonosított anyagok;
- k) olyan anyagok, amelyek az endokrin károsító hatások szempontjából további vizsgálat tárgyát képező anyagok uniós prioritási listájának 1. vagy 2. kategóriába tartozó, az endokrin rendszert potenciálisan károsító anyagoknak minősülnek.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is. Az ebben az alkritériumban felsorolt anyagok csak szennyeződésként és a vegyipari termékben 0,0100 tömegszázaléknál kisebb koncentrációban lehetnek jelen. Az összetevőkből ismertén felszabaduló vagy lebomló anyagok összetevőknek, nem szennyeződéseknek tekintendők.

[Megjegyzés:

[1] Az anyag neve = „Alkil-fenol”, lásd: <https://echa.europa.eu/es/advanced-search-for-chemicals>.]

4.3.2. Illatanyagok

Ez a kritérium a végtermékre, annak bármely alkotóelemére, a különálló alkotóelemekre és a csomagolásra vonatkozik.

Illatanyagok nem adhatók hozzá sem a végtermékhez, sem annak bármely alkotóeleméhez, sem a különálló alkotóelemekhez, sem a csomagoláshoz.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania az alkritériumnak való megfelelésről.

4.3.3. Festékek és színezékek

Ez az alkritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik. Ez a követelmény nem vonatkozik sem a különálló alkotóelemekre, sem a fogyasztói csomagolásra, sem a tájékoztató anyagokra.

Az újrahasználatos menstruációs kelyhekben felhasznált színezékek és festékek mennyisége nem haladhatja meg a kehely ösztömegeének 2 %-át.

A színezékekben és festékekben szennyeződésként előforduló antimon, arzén, bárium, kadmium, króm, ólom, higany, szelén, primer aromás aminok és poliklórozott bifenil mennyisége nem haladhatja meg az Európa Tanács által kiadott, az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő műanyagokban használt színezékekről szóló AP(89)1 állásfoglalásban ⁽¹⁾ megadott határértékeket.

A felhasznált színezékeknek továbbá meg kell felelniük a Német Szövetségi Kockázatértékelési Intézet (Bundesinstitut für Risikobewertung, a továbbiakban: BfR) által készített, a termékekben használt műanyag- és más polimerszínezékekről szóló IX. ajánlásnak ⁽²⁾ vagy a 817.023.21 svájci rendelet 2. mellékletének ⁽³⁾ és 10. mellékletének ⁽⁴⁾.

A felhasznált színezékeknek és festékeknek meg kell felelniük a 4.1. és a 4.2. alkritériumnak is.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is, továbbá olyan dokumentumokat kell benyújtania, amelyek biztosítják, hogy a színezékben vagy festékben található szennyeződések megfelelnek az Európa Tanács AP(89)1 állásfoglalásának, és hogy a felhasznált színezékek és festékek engedélyezettek a BfR által készített, a termékekben használt műanyag- és más polimerszínezékekről szóló IX. ajánlással, a 817.023.21 svájci rendelet 2. mellékletével és 10. mellékletével, vagy a BfR által készített, az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő papírról és kartonról szóló XXXVI. ajánlással összhangban.

⁽¹⁾ Lásd a 16. lábjegyzetet.

⁽²⁾ Lásd a 17. lábjegyzetet.

⁽³⁾ Lásd a 18. lábjegyzetet.

⁽⁴⁾ Lásd a 19. lábjegyzetet.

4.3.4. Ciklosziloxánok

Ez az alkritérium a végtermékre és annak bármely alkotóelemére vonatkozik.

Oktametil-ciklotetrasziloxán D4 (CAS 556-67-2), dekametil-ciklopentasziloxán D5 (CAS 541-02-6) és dodekametil-ciklohexasziloxán D6 (CAS 540-97-6) nem lehet 100 ppm (0,0100 tömegszázalék) feletti koncentrációban jelen a nyersanyagként használt szilikonban. A 100 ppm-es határértéket minden anyagra külön-külön kell alkalmazni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek aláírással ellátott nyilatkozatot kell benyújtania a fenti alkritériumnak való megfelelésről, és adott esetben mellékelnie kell a beszállítók nyilatkozatait is.

5. kritérium Csomagolás

Ez a kritérium a fogyasztói csomagolásra és a gyűjtőcsomagolásra vonatkozó követelményeket határozza meg.

A gyűjtőcsomagolást kerülni kell, vagy kizárólag kartonból és/vagy papírból készülhet.

a) A csomagoláshoz használt karton és/vagy papír

A kartonból és/vagy papírból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 40 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

A kartonból és/vagy papírból készült gyűjtőcsomagolásnak legalább 80 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

A fogyasztói csomagoláshoz és a gyűjtőcsomagoláshoz használt karton és/vagy papír fennmaradó részének (a 100 % és az újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya közötti különbség) független harmadik fél – például az FSC vagy a PEFC – tanúsítási rendszere vagy ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszer által kiadott, érvényes fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítvánnyal kell rendelkeznie. A fenntartható erdőgazdálkodási tanúsítványt kiállító tanúsító szervezeteknek rendelkezniük kell a szóban forgó tanúsítási rendszer akkreditációjával/elismerésével.

b) A csomagoláshoz használt műanyag

– 2026. december 31-ig a műanyagból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 20 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

– 2027. január 1-jétől a műanyagból készült fogyasztói csomagolásnak legalább 35 %-ban kell újrafeldolgozott anyagot tartalmaznia.

c) Újrafeldolgozhatóság

A fogyasztói csomagolás (karton és/vagy papír vagy műanyag) és a gyűjtőcsomagolás (karton és/vagy papír) újrafeldolgozható tartalmának legalább 95 tömegszázalékot kell kitennie, míg a maradék 5 %-nak az újrafeldolgozással összeegyeztethetőnek kell lennie.

d) További követelmények

– A kompozit csomagolás (akár fogyasztói csomagolás, akár gyűjtőcsomagolás esetében), a műanyagkeverékek használata, illetve a karton és/vagy papír műanyaggal vagy fémmel való bevonása nem megengedett.

– A fogyasztói csomagoláson fel kell tüntetni a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmát és újrafeldolgozhatóságát.

e) Különálló alkotóelem: zsák vagy tasak

Az újrahasználatos menstruációs kelyheket 100 %-ban tanúsított, fenntartható eredetű szálakból készült újrahasználatos zsákban vagy tasakban kell értékesíteni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a következőket: 1. aláírással ellátott megfelelési nyilatkozat, amely feltünteti a fogyasztói csomagolás, valamint adott esetben a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmának százalékos arányát; 2. megfelelési nyilatkozat, amely feltünteti a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozhatóságát, és 3. nagy felbontású fénykép a fogyasztói csomagolásról, amelyen világosan látszanak a fogyasztói csomagolás és a gyűjtőcsomagolás újrafeldolgozott tartalmára és újrafeldolgozhatóságára vonatkozó információk.

Az illetékes testületek 2027. január 1-je után ismétellen ellenőrzik a fogyasztói csomagolás újrafeldolgozottműanyag-tartalmának százalékos arányát feltüntető megfelelési nyilatkozatot.

A kérelmezőnek ellenőrzött számviteli dokumentumokat kell bemutatnia, amelyek igazolják, hogy a fogyasztói csomagoláshoz és a gyűjtőcsomagoláshoz felhasznált karton és/vagy papír fennmaradó része (a 100 % és az újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya közötti különbség) a hatályos FSC-, PEFC- vagy ezekkel egyenértékű rendszerek szerint tanúsított anyagnak minősül. Az ellenőrzött számviteli dokumentumoknak az uniós ökokócme használatára vonatkozó engedély teljes időtartamára érvényesnek kell lenniük. Az illetékes testületek 12 hónappal az engedély odaítélését követően ismételt ellenőrzik a számviteli dokumentumokat.

Az újrafeldolgozott tartalmat az EN 45557 vagy az ISO 14021 szabványnak megfelelően, az újrafeldolgozhatóságot pedig az EN 13430 vagy az ISO 18604 szabványnak megfelelően kell ellenőrizni.

A csomagolásban található újrafeldolgozottműanyag-tartalomnak meg kell felelnie a felügyeleti láncra vonatkozó valamely szabványnak, például az ISO 22095 vagy az EN 15343 szabványnak. Egyenértékű módszerek akkor fogadhatók el, ha azokat harmadik fél egyenértékűnek tekinti, továbbá mellékelni kell az e követelménynek való megfelelést igazoló részletes magyarázatokat és a kapcsolódó igazoló dokumentumokat. Az újrafeldolgozott anyag beszerzését igazoló számlákat is be kell nyújtani.

Ezenkívül a csomagolás újrafeldolgozhatóságának (újrafeldolgozásra való rendelkezésre állás és újrafeldolgozással való összeegyeztethetőség) vizsgálata során a szabványos vizsgálati előírásoknak megfelelően kell eljárni. A karton- és/vagy papírcsomagolás újrafeldolgozhatóságát újrapépesíthetőségi vizsgálattal kell értékelni, és ebben az esetben a kérelmezőnek a PTS-RH 021 módszer, az ATICELCA 501 értékelési rendszer vagy ezekkel egyenértékű, az illetékes testület által elfogadott standard módszer alapján készült vizsgálati jegyzőkönyv(ek) eredményeivel alátámasztva kell igazolnia a karton- és papírcsomagolás újrapépesíthetőségét. A műanyagcsomagolás esetében az elkülönítésen vagy ellenőrzött keverésen alapuló rendszerek – például a RecyClass rendszer – tanúsításai is elfogadhatók független harmadik fél által kiadott tanúsításként. Egyenértékű vizsgálati módszerek akkor fogadhatók el, ha azokat harmadik fél egyenértékűnek tekinti.

Ezenfelül a kérelmezőnek megfelelőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amelyet az újrahasználatos zsákra vagy tasakra vonatkozó, független tanúsító által tanúsított, érvényes felügyeleti lánc-tanúsítvánnyal kell alátámasztani. Az FSC-, a PEFC-, az OEKO-TEX-, a GOTS-, illetve az ezekkel egyenértékű tanúsítási rendszereket el kell fogadni független harmadik fél általi tanúsításként.

6. kritérium A termék és a csomagolás ártalmatlanítására vonatkozó iránymutatás

A fogyasztói csomagolásnak iránymutatást kell tartalmaznia a fogyasztói csomagolás, a gyűjtőcsomagolás (ha van ilyen), a különálló alkotóelemek és a használt termék ártalmatlanítása tekintetében. A fogyasztói csomagoláson szöveggel vagy vizuális szimbólumokkal fel kell tüntetni a következőket:

- a) a fogyasztói csomagolást, a gyűjtőcsomagolást (ha van ilyen), a különálló alkotóelemeket és a kelyhet tilos a WC-be dobni, és
- b) a fogyasztói csomagolás, a gyűjtőcsomagolás (ha van ilyen), a különálló alkotóelemek és életrajza végén a kehely helyes ártalmatlanításának módja.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek olyan nagy felbontású fényképet kell benyújtania a fogyasztói csomagolásról, amelyen világosan látszanak az ártalmatlanítással kapcsolatos információk.

7. kritérium Tájékoztatás a termék használatáról

A termékhez használati utasítást kell mellékelni. A gyártónak gondoskodnia kell arról, hogy a felhasználó legalább a következő információkat megkapja:

- a) A megfelelő méretű kehely kiválasztása. Ezt az információt úgy kell feltüntetni, hogy a felhasználó még a vásárlás előtt hozzáférhessen (pl. a fogyasztói csomagoláson).
- b) A kehely megfelelő használata a szivárgás és/vagy a kényelmetlenség elkerülése érdekében.
- c) Mennyi ideig viselhető a kehely kiürítés előtt. A viselés maximális időtartamára vonatkozó információkat vizsgálati tanulmányokkal kell alátámasztani. Ezt az információt jól látható módon, például logóval vagy félkövér betűkkel kell mind a csomagoláson, mind pedig a használati utasításon feltüntetni.
- d) A kehely használat előtti és utáni tisztítása egyazon menstruációs időszak alatt. Meg kell adni legalább a kézmosás jelentőségével, a kifőzéssel (szükséges-e, és ha igen, mennyi ideig), a vízzel (meleg/hideg), a szappannal (használható-e, és ha igen, milyen mennyiségben) és a tisztítás időtartamával kapcsolatos információkat. Ezeket az információkat vizsgálati tanulmányokkal kell alátámasztani.

- e) A kehely tisztítása és tárolása a menstruációs időszakok között. Meg kell adni legalább a kézmosás jelentőségével, a kifőzés jelentőségével (beleértve annak időtartamát), a vízzel (meleg/hideg), a szappannal (használható-e, és ha igen, milyen mennyiségben) és a tisztítás időtartamával kapcsolatos információkat. Ezeket az információkat vizsgálati tanulmányokkal kell alátámasztani.
- f) A kehely élettartama (meddig használható). Ezenkívül fel kell tüntetni azt az állítást, hogy a kehely esetleges elszíneződése nem befolyásolja annak élettartamát és működését.
- g) Tájékoztatót kell nyújtani a toxikus sokk szindróma kialakulásának kockázatáról.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell nyújtania a tájékoztató anyagok/terméktájékoztató egy-egy példányát és adott esetben a kehely felhasználóknak szóló információkat feltüntető csomagolását. A kérelmezőnek be kell nyújtania a fenti követelményeket alátámasztó releváns vizsgálatokat/tanulmányokat – pl. biológiai kockázatértékeléseket vagy toxikológiai tanulmányokat – is.

8. kritérium Használatra való alkalmasság és termékminőség

A végtermék hatékonyságának/minőségének kielégítőnek és legalább a már forgalomban lévő termékekével egyenértékűnek kell lennie.

A használatra való alkalmasságot az 5. táblázatban feltüntetett jellemzők és paraméterek szerint kell vizsgálni. Amennyiben megállapítottak teljesítménykülbségeket, ezeket el kell érni.

A használatra való alkalmasságot az újrahasználható menstruációs kelyhek gyártásához használt anyagok biokompatibilitására vonatkozó hivatkozott technikai vizsgálatokkal kell vizsgálni. A biokompatibilitás-vizsgálatnak a citotoxicitás, a pirogenitás, a szenzibilizáció, a bőrirritáció és az implantáció (90 nap) biológiai értékelésére kell irányulnia.

5. táblázat

A vizsgálandó termék használatra való alkalmasságát leíró jellemzők és paraméterek

Jellemzők		Előírt vizsgálati eljárás (teljesítménykülbség)
Fogyasztói vizsgálatok	U1. Szivárgás elleni védelem	Fogyasztói vizsgálat (a terméket tesztelő fogyasztók 80 %-a kielégítőnek ítéli a teljesítményt)
	U2. Illeszkedés és kényelem	
	U3. Összteljesítmény	
Technikai vizsgálatok	T1. Biokompatibilitás	A citotoxicitás, a pirogenitás, a szenzibilizáció, a bőrirritáció és az implantáció (90 nap) tekintetében végzett vizsgálatok alapján nincsenek releváns, az ISO 10993 szabvány szerinti biológiai hatások. Alternatív megoldásként az USP VI. osztály szerinti szabványnak (akut szisztémás toxicitás, intradermális toxicitás és implantációs vizsgálat) való megfelelés is igazolható.

Értékelés és ellenőrzés:

Vizsgálati jegyzőkönyvet kell benyújtani, amely ismerteti a vizsgálati módszereket, a vizsgálati eredményeket és a felhasznált adatokat. A vizsgálatokat olyan laboratóriumok végezhetik, amelyek minőségbiztosítási rendszer tanúsításával rendelkeznek.

A fogyasztói vizsgálatokat az uniós ököcímkére pályázó, adott termékeken kell elvégezni. Ha azonban bizonyítható, hogy a termékek teljesítménye azonos, elegendő csak egy méretet vagy termékcsoportonként különböző méretet reprezentatív keverékét megvizsgálni.

Az uniós ököcímkére pályázó újrahasználható menstruációs kelyhek gyártásához felhasznált anyag(ok)on technikai vizsgálatokat kell végezni. Ha azonban bizonyítható, hogy egyazon anyag felhasználásával többféle újrahasználható menstruációs kelyhet gyártanak, a szóban forgó anyagot elegendő csak egy alkalommal vizsgálni. Magukat az újrahasználható menstruációs kelyhek nem kell technikai vizsgálatnak alávetni, csak a kelyhek gyártásához használt anyagokat (ezek közé tartoznak a felhasznált szilikonok, a keresztkötésű szilikon-elasztomerek, más elasztomerek, a színezőanyagok és bármely egyéb anyag).

Különösen ügyelni kell az anyagok és a termékek mintavételére, szállítására és tárolására annak érdekében, hogy az eredmények reprodukálhatók legyenek. Javasolt elkerülni a termékek azonosíthatatlanná tételét vagy átcsomagolását semleges csomagolásba annak érdekében, hogy a termék és/vagy a csomagolás teljesítménye ne módosuljon, kivéve, ha a módosulás kizárható.

A vizsgálatokra vonatkozó információkat – az adatok bizalmas kezelésének tiszteletben tartása mellett – az illetékes testületek rendelkezésére kell bocsátani. A vizsgálatok eredményeit közérthetően kell ismertetni, és az adatfelhasználó számára könnyen érthető kifejezésekkel, mértékegységekkel és szimbólumokkal kell bemutatni. Ennek során az alábbi elemeket kell meghatározni: a vizsgálatok helye és időpontja; a vizsgált anyagok kiválasztásához alkalmazott kritériumok és a reprezentativitásuk; a kiválasztott vizsgálati jellemzők és adott esetben bizonyos jellemzők figyelmen kívül hagyásának okai; az alkalmazott vizsgálati módszerek és adott esetben korlátaik. A vizsgálatok eredményeinek felhasználását illetően egyértelmű iránymutatást kell adni.

További iránymutatások a fogyasztói vizsgálatokhoz:

- A mintavételnek, a vizsgálat megtervezésének, a tesztelők kiválasztásának és a vizsgálati eredmények kiértékelésének meg kell felelniük a standard statisztikai eljárásoknak (AFNOR Q 34-019, ASTM E1958-07e1 vagy ezekkel egyenértékű módszer).
- Minden terméket kérdőív alapján kell értékelni. A vizsgálatnak legkevesebb 72 óráig, amennyiben lehetséges, egy hétig kell tartania, és a termék szokásos alkalmazási feltételei között kell megvalósulnia.
- A tesztelők ajánlott száma legalább 30 fő. A felmérésben részt vevő összes személy a vizsgált termék meghatározott típusának/méretének tényleges felhasználója.
- A vizsgálatban részt vevő személyeknek reprezentálniuk kell a piacon jelenlevő fogyasztók különböző csoportjainak arányait. Az életkort és az országot egyértelműen meg kell adni.
- Beteg vagy krónikus betegségben szenvedő személyek nem vehetnek részt a vizsgálatban. Azokat az eseteket, amikor a tesztelő személy megbetegszik a fogyasztói vizsgálat során, fel kell tüntetni a kérdőíven, továbbá válaszai nem vehetők figyelembe a kiértékelésnél.
- A fogyasztói vizsgálatok (szívárgásvédelem, illeszkedés és kényelem, valamint összteljesítmény) során a terméket vizsgáló fogyasztók 80 %-ának kielégítőnek kell minősítenie a teljesítményt, ami azt jelenti, hogy a fogyasztó 60 pont felettinek értékeli a terméket (1–100-ig terjedő pontozási skálán). Alternatívaként a terméket vizsgáló fogyasztók 80 %-ának kell a terméket jónak, illetve nagyon jónak értékelnie (öt minősítési fokozat esetében: nagyon gyenge, gyenge, átlagos, jó, nagyon jó).
- Az eredményeket a fogyasztói vizsgálat befejezését követően statisztikailag ki kell értékelni.
- Ismertetni kell azokat a külső tényezőket, mint például márkázás, piaci részesedés és reklám, amelyek hatással lehetnek a termékek vélt teljesítményére.

A technikai vizsgálatok további követelményei:

- Amennyire lehetséges, a vizsgálatoknak termékre szabott, megismételhető és szigorú módszereken kell alapulniuk.
- A technikai vizsgálatokat az ISO 10993 szabványsorozattal vagy az USP VI. osztály szerinti szabvánnyal összhangban kell elvégezni.
- El kell fogadni azokat a vizsgálati módszereket is, amelyek hatóköre és követelményei egyenértékűeknek tekinthetők a megnevezett nemzeti és nemzetközi szabványokéival, és amelyek egyenértékűségét független harmadik fél megerősítette.

A kérelem értékeléssel és ellenőrzéssel foglalkozó részében megadott információknak megfelelően be kell nyújtani a termék tömegére, méreteire és tervezési sajátosságaira vonatkozó leírást.

9. kritérium Vállalati társadalmi felelősségvállalás a munkaügyi szempontok figyelembevételével

Ez a kritérium az újrahasználatos menstruációs kehely mint végtermék gyártási helyszínére vonatkozó követelményeket határozza meg.

Tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozatára ⁽³⁾, az ENSZ Globális Megállapodására (2. pillér) ⁽⁴⁾, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre ⁽⁵⁾, valamint az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatására ⁽⁶⁾, a kérelmezőnek harmadik fel által kiadott, helyszíni ellenőrzésekkel alátámasztott igazolást kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a termék végső összeállítását végző üzemben tiszteletben tartották az említett nemzetközi dokumentumokban, valamint az alábbi kiegészítő rendelkezésekben foglalt, alkalmazandó elveket.

⁽³⁾ Lásd a 21. lábjegyzetet.

⁽⁴⁾ Lásd a 22. lábjegyzetet.

⁽⁵⁾ Lásd a 23. lábjegyzetet.

⁽⁶⁾ Lásd a 24. lábjegyzetet.

Az ILO alapegyezményei:

a) Gyermekmunka:

- a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló, 1973. évi 138. számú egyezmény
- a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló, 1999. évi 182. számú egyezmény

b) Kényszermunka:

- a kényszermunkáról szóló, 1930. évi 29. számú egyezmény és a kényszermunkáról szóló egyezmény 2014. évi jegyzőkönyve
- a kényszermunka felszámolásáról szóló, 1957. évi 105. számú egyezmény

c) Az egyesülés szabadsága és a kollektív tárgyaláshoz való jog:

- az egyesülési szabadság és a szervezkedési jog védelméről szóló, 1948. évi 87. számú egyezmény
- a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló, 1949. évi 98. számú egyezmény

d) Megkülönböztetés:

- az egyenlő értékű munka esetén egyenlő díjazásáról szóló, 1951. évi 100. számú egyezmény
- a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről szóló, 1958. évi 111. számú egyezmény

Kiegészítő rendelkezések:

e) Munkaidő:

- a munkaidőről (ipar) szóló, 1919. évi 1. számú egyezmény
- a heti pihenőnapról (ipar) szóló, 1921. évi 14. számú egyezmény

f) Díjazás:

- a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról szóló, 1970. évi 131. számú egyezmény
- a fizetett éves szabadságról szóló, 1970. évi 132. számú egyezmény (módosított)
- Létminimum: A kérelmezőnek biztosítani kell, hogy a szokásos (48 órát meg nem haladó) munkahéten fizetett bérek (az adók, jutalmak, juttatások és túlórabérek nélkül) elegendőek legyenek a munkavállaló és egy négyfős család alapvető szükségleteinek (lakhatás, energia, táplálkozás, ruházat, egészségügyi ellátás, oktatás, ivóvíz, gyermekgondozás és közlekedés) kielégítéséhez, valamint bizonyos diszkrecionális jövedelem biztosításához. Ennek ellenőrzése az SA8000 szociális szabvány ⁽⁹⁾ javadalmazásra vonatkozó útmutatása alapján történik.

g) Egészség és biztonság:

- a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról szóló, 1981. évi 170. számú egyezmény
- a munkavállalók biztonságáról és egészségvédelméről szóló, 1990. évi 155. számú egyezmény
- a munkakörnyezetről (levegőtisztaság, zaj és rezgés) szóló, 1977. évi 148. számú egyezmény

h) Szociális védelem és társadalmi befogadás:

- az orvosi ellátásról és a táppénzről szóló, 1969. évi 130. számú egyezmény
- a társadalombiztosítás minimális normáiról szóló, 1952. évi 102. számú egyezmény
- az üzemi balesetek esetén járó ellátásokról szóló, 1964. évi 121. számú egyezmény
- az egyenlő elbírálásról (baleseti kártérítés) szóló, 1925. évi 19. számú egyezmény
- az anyaság védelméről szóló, 2000. évi 183. számú egyezmény

i) Méltányos elbocsátás:

- a munkaviszony megszüntetéséről szóló, 1982. évi 158. számú egyezmény

Az egyesülési szabadságot és a kollektív tárgyaláshoz való jogot törvényileg korlátozó helyeken a vállalkozás nem korlátozhatja a munkavállalókat abban, hogy alternatív mechanizmusokat dolgozzanak ki sérelmeik kifejezésére és jogaik védelmére a munkafeltételek és a foglalkoztatási feltételek tekintetében, és elismeri azokat a legitím munkavállalói szervezeteket, amelyekkel a munkahelyi kérdésekről párbeszédet tud folytatni.

⁽⁹⁾ Lásd a 25. lábjegyzetet.

Az ellenőrzési folyamat kiterjed a külső, ágazatfüggetlen szervezetekkel és érdekelttel folytatott konzultációkra a gyártóhelyek közelében, beleértve a szakszervezeteket, a közösségi szervezeteket, a civil szervezeteket és a munkaügyi szakértőket. Érdemi konzultációt kell folytatni két különböző alcsoport legalább két érdekelt felével. Azokon a helyszíneken, ahol a nemzeti jog nem tudja biztosítani, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás megfeleljen a fent említett nemzetközi egyezményeknek, az ellenőrzési folyamat részeként harmadik félnek kell helyszíni ellenőrzéseket lefolytatnia, amelyek ágazatfüggetlen értékelők által végzett, előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket is magukban foglalnak.

Annak érdekében, hogy az érdeklődő fogyasztók hozzáférjenek a teljesítményt bizonyító adatokhoz, az uniós ökocímke használatára vonatkozó engedély érvényességi ideje alatt a kérelmezőnek az interneten közzé kell tennie az ellenőrzések összesített eredményeit és főbb megállapításait (ideértve a következőkre vonatkozó részleteket: a) hányszor és milyen súlyos mértékben került sor az egyes munkavállalói jogok és munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági előírások megsértésére; b) jogorvoslati stratégia – ahol a jogorvoslat magában foglalja az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek koncepciója szerinti megelőzést; c) az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során felárt ismétlődő jogsértések alapvető okainak értékelése – kívül konzultáltak, milyen kérdések merültek fel, ez hogyan befolyásolta a korrekciós intézkedési tervet).

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek igazolnia kell az e követelményeknek való megfelelést, ehhez be kell nyújtania a fent meghatározott rendelkezésekkel összhangban lévő magatartási kódexe legfrissebb változatát, minden egyes, végterméket összeállító üzem igazoló ellenőrzési jelentését azon modell(ek) tekintetében, amely(ek)re ökocímket kérvényez, valamint egy olyan internetes hivatkozást, ahol megtalálhatók a közzétett eredmények és megállapítások.

A harmadik felek által végzett helyszíni ellenőrzéseket olyan ellenőröknek kell lebonyolítaniuk, akik rendelkeznek az annak értékeléséhez szükséges képzéssel, hogy az ágazati gyártóüzemek megfelelnek-e a szociális normáknak és a magatartási kódexeknek, azokban az országokban pedig, amelyek ratifikálták az ILO 1947. évi 81. számú, az iparban és a kereskedelemben a munkaügyi ellenőrzésről szóló egyezményét, és ahol az ILO felügyelet szerint a nemzeti munkaügyi felügyeleti rendszer hatékony⁽¹⁰⁾, valamint a munkaügyi felügyeleti rendszerek hatálya kiterjed a fentebb felsorolt területekre⁽¹¹⁾, közigazgatási szerv által kijelölt munkaügyi felügyelőknak kell ellátniuk ezt a feladatot.

Az ILO felsorolt alapegyezményei alkalmazandó elveinek, valamint a munkaidőre, a díjazásra, az egészségre és a biztonságra, továbbá a külső érdekelttel folytatott konzultációkra vonatkozó kiegészítő rendelkezéseknek való megfelelést ellenőrző, harmadik felek által alkalmazott rendszerekből vagy ellenőrzési folyamatokból származó érvényes tanúsítványok is elfogadhatók. E tanúsítványok a kérelem benyújtásának napján nem lehetnek 12 hónapnál régebbiek.

10. kritérium Az uniós ökocímken feltüntetett információ

Az uniós ökocímke logója elhelyezhető a termék fogyasztói csomagolásán. A választható szövegmezős címke használata esetén a címkének a következő három állítást kell tartalmaznia:

- „A környezetre gyakorolt hatás csökkentését szem előtt tartva tervezték”,
- „Megfelel a káros anyagokra vonatkozó szigorú követelményeknek”,
- „Igazolt teljesítmény”.

A kérelmezőnek követnie kell az uniós ökocímke logójának használatáról szóló iránymutatásban szereplő, a logó használatára vonatkozó utasításokat:

https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania az e követelménynek való megfelelésről, mellékelve a termék fogyasztói csomagolásáról készült nagy felbontású fényképet, amelyen világosan látszik a címke, a nyilvántartási szám/az engedélyszám, valamint adott esetben a címkével együtt megjeleníthető minden állítás.

⁽¹⁰⁾ Lásd a 21. lábjegyzetet.

⁽¹¹⁾ Lásd a 21. lábjegyzetet.